

WSPÓŁCZESNE WYDARZENIA

WYJAŚNIONE PRZEZ PROROCTWO

 Pochylmy nasze głowy. Drogi Ojciec Niebieski, my dzisiaj Tobie dziękujemy za to, że Ty odpowiadasz nam na modlitwy. Leży tutaj ta biedna, droga kobieta, ponieważ ta operacja się nie powiodła. Ale, O, Boże, my o tym pamiętamy, że Ty Sam wykonałeś pierwszą operację jaka miała miejsce na ziemi. Ty wyjąłeś zebro z boku Adama, zamknąłeś to nacięcie i uczyniłeś żonę. O, Ojciec, modłę się, żeby teraz, dzisiejszego wieczora, Twoja ręka zstąpiła i dokonała tej wielkiej rzeczy, o którą my prosimy. I pozostałych, Panie, tę niewiastę cierpiącą na chorobę umysłową, wszystkich pozostałych, którzy mają prośby, my powierzamy ich z całego serca Tobie, Ojciec. W Imieniu Jezusa Chrystusa. Amen.

To jest naprawdę przywilej być tutaj dzisiaj wieczorem i móc patrzeć na to miłe zgromadzenie. I ten piękny śpiew tego wspaniałego małego chóru. Właśnie myślałem o tej różnicy, kiedy widziałem stojących tam chłopców z . . . schludnie wyglądających gości ze schludnymi fryzurami. Myślałem o tym miejscu, gdzie zatrzymałem się ostatniego wieczoru; przyszła tam banda chuliganów i próbowali utopić w basenie jakiegoś chłopca; musieli kogoś wezwać, żeby ich stamtąd zabrał. Jaka różnica, gdy widzisz dzieci jak stoją i śpiewają pieśni Ewangelii; co za różnica.

2 Myślałem o tym co powiedział tam Brat Henry: „ci mężczyźni z takimi włosami, jakie powinny mieć kobiety”, widzicie. Tak—tak—tak jest. Wyglądają jak . . . Widzę tych chłopców, którzy usiłują, mają takie włosy, że nawijają je sobie nawet na papiloty dookoła twarzy. Ja nie wiem, ja . . . czasem staję się zniechęcony. Wygląda na to, że to—to jest naprawdę czas wypaczenia. Mężczyźni próbują nosić kobiecą odzież, a kobiety noszą męskie ubrania. Mężczyźni zostawiają sobie takie włosy jak kobiety, a kobiety mają włosy jak mężczyźni. Co tak naprawdę się z tymi ludźmi dzieje? Czyżby rzeczywiście już ostatnie resztki przyzwoitości i godności opuściły ten naród, tych ludzi i ten świat?

3 To jest okropny czas, ale to jest najchwalebniejszy czas na świecie dla zwiastowania Ewangelii. Gdybym mógł stanąć na krawędzi czasu, zanim on jeszcze zaistniał, i gdyby Ojciec spojrział na mnie i zapytał: „W jakim czasie na przestrzeni wieków chciałbyś głosić?” Ja chciałbym to robić właśnie teraz, tak jest, tuż przed Jego Przyjściem.

4 Patrząc na zgromadzonych, siedzących tu przed nami . . . Mój przyjaciel, kaznodzieja, wczoraj, w Tucson, jeździł na koniu. (Myśląc o tym człowieku z . . . o tej kobiecie z tym dyskiem kręgosłupa.) Koń go zrzucił. Ktoś inny zadzwonił do mnie, do hotelu, dzisiaj o godzinie pierwszej i powiedział: „Ten człowiek jest w Szpitalu Weteranów, ma szklisty wzrok, rozharatane plecy, nerki wypchnięte na zewnątrz i jego serce może tego nie wytrzymać”. I ja tam ukłęknałem na podłodze; wziąłem telefon, zadzwoniłem się do niego i modliłem się o niego. I on tu siedzi, dzisiaj wieczorem, właśnie tu siedzi. To było wczoraj wieczorem. Bob, mógłbyś tam po prostu powstać? Tam jest ten człowiek, właśnie tam. [Zgromadzenie wiwatuje—wyd.] Bóg odpowiada na modlitwy rano, wieczorem, w południe, o północy, albo w jakimkolwiek czasie.

5 Więc, ja jestem takim rozwlekłym kaznodzieją, oni to tak nazywają. Ja tak jakoś po prostu nie lubię zaczynać wieczorem o tej porze i—i ja myślałem, że tak po prostu przyjadę. Innego wieczoru, więc, my tu przemawialiśmy na pewnym miejscu i . . . byłem tam piętnaście minut i ci ludzie zbierali talerze, i machali do mnie: „Kończ! Zamknij się, masz się stąd wynosić”, palili papierosy i zachowywali się nerwowo. Nie była to wina bankietu, to byli ludzie, od których to wynajęliśmy. Żona prezesa wyszła i rzekła do menadżera, powiedziała . . .

6 Powiedziała: „Więc, o 9:30 ma was tu nie być”.

7 Powiedział: „Wy nie zawarliście nic takiego w umowie”.

8 Ta pani, dzisiaj wieczorem, ona tu zeszła (naprawdę miła pani) i ona powiedziała: „Zrozumieliśmy, że wy ją chcecie”, powiedziała, „po prostu zajmujcie ją tak długo jak chcecie”. Więc, to było bardzo miłe. Ja jestem za to bardzo wdzięczny. To bardzo dobrze.

9 Bracie Henry, ja sobie z pewnością cenię to zgromadzenie i twoją—twoją uprzejmość, że mnie tu zaprosiłeś.

10 Wczoraj wieczorem miałem przywilej być w zborach Bożych, gdzie Brat Boone jest chyba pastorem. Mieliśmy tam wspaniały czas, z tą grupą ludzi. A jutro wieczorem my gdzieś tam pojedziemy, ja nie wiem gdzie to jest, to jakieś inne zgromadzenie. Oni się tym zajmują; ja się tylko dalej modłę, czytam i idę dalej, i to jest mniej więcej wszystko, z czym mogę nadażyć.

11 Lecz teraz, w tych czasach, widzimy dziwne rzeczy. Teraz to sobie przypominam, że kiedy byłem tu ostatnim razem, to było spotkanie namiotowe. Pamiętam, że wczoraj wieczorem o tym mówiłem, o tej miłej parze, która przywiozła ich martwe dziecko. To—to było u góry, gdzieś u góry, oni jechali przez cały dzień i noc. Ta miła matka siedziała smutna, trzymając na rękach to małe dziecko. Więc, na ile wiem, ona może tu właśnie teraz siedzieć. I ona . . . ten miły mąż, para, lub więcej par razem z nimi,

i oni byli... I ona powiedziała... zapytała mnie czy mógłbym podejść (ten mężczyzna to zrobił) do samochodu. Wziąłem to małe dziecko i je po prostu trzymałem; mała, martwa, sztywna, zimna postać; i ja się zacząłem modlić. I kiedy ja się modliłem, to ciało zaczęło się jakby rozgrzewać. Więc ja tylko... ja dalej się modliłem. On zaczął kopać i ruszać się coraz bardziej, więc ja... zaczął płakać. Oddałem go z powrotem matce i ona wróciła z nim do domu. Więc, z tego co wiem, oni być może nawet nie byli chrześcijanami. Widzicie? To było cudowne.

¹² Ale to, o czym myślę dzisiaj wieczorem, znam również umierający kościół, to są nasi zielonoświątkowcy. My musimy się z tego wyrwać, a-ha, to wszystko. A jedyny sposób, w jaki to zrobicie, to jest modlitwa i dostosowanie się do Słowa Bożego. To jest jedyny sposób, w jaki my to zrobimy. To jest jedyna droga wyjścia, On jest tą Drogą, Jezus Chrystus, ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki. Czy chcielibyśmy, aby nasz kościół dostał się do takiego stanu, tak jak on tam mówił, jak w Anglii? To jest powód dla którego jestem, waszym zdaniem, taki nieuprzejmy, wrzeszczę na was. I ja tego nie chcę robić, lecz nie chcę widzieć jak kościół dostaje się do takiego stanu. Wy nie chcecie być w takim stanie. Wy—wy To musicie tak mocno wbijać, aż przygwoździecie To i przytwierdziecie. To musi zostać zrobione.

¹³ Więc teraz, dzisiaj wieczorem, ja mam tylko... kilka miejsc Pisma i tekst, tutaj, który chciałbym przez chwilę omawiać. Nie podam wam określonego czasu. Wy się męczycie, więc... ja mogę skończyć w ciągu trzydziestu minut i to zależy od... ja zawsze to zostawiam Duchowi Świętemu, po prostu tak jak On poprowadzi.

¹⁴ Pochylmy jeszcze na chwilę nasze głowy, mówmy do Autora, zanim otworzymy Jego Księgę.

¹⁵ Boże Wszzechmogący, Autorze tej Księgi, modlimy się przez Jezusa Chrystusa. Jesteśmy wdzięczni za to, co już dzisiaj wieczorem słyszeliśmy. Gdybyśmy mieli—mieli przypieczętować to spotkanie, mówiąc „Amen”, i pójść do domu, to było nam dobrze tutaj być, ponieważ wiemy, że Ty byłeś z nami. I, Ojcze, gdy teraz otwieramy to Słowo, mów do nas bezpośrednio z tego Słowa, abyśmy rozpoznali godzinę, w której żyjemy. Jeżeli znamy godzinę, w której żyjemy, to możemy się na tę godzinę przygotować; ale jeżeli wchodzimy na ślepo, nie wiedząc co, czy gdzie, wtedy nie wiemy jak się przygotować. Dlatego Ojcze, my Ciebie prosimy, żebyś pozwolił nam zobaczyć tam tę Arkę, te otwarte Drzwi, to Przesłanie, wzywające nas do środka. Spraw to przez Imię Jezusa Chrystusa. Amen.

¹⁶ Chciałbym przeczytać tekst z Pisma Świętego; on się znajduje w Ewangelii Świętego Łukasza, w rozdziale 24-tym...

zamierzam zacząć od 13-tego wiersza i przeczytam porcję z Tego.

I oto, tego samego dnia, dwaj z nich szli z wioski zwanej Emaus, która była oddalona od Jerozolimy sześćdziesiąt—siąt stadiów.

I rozmawiali z sobą. . . tych wszystkich wydarzeniach.

A stało się, że gdy tak rozmawiali i. . . sam Jezus, przybliżywszy się, szedł z nimi.

Lecz oczy ich były zasłonięte, tak że go poznać nie mogli.

I rzekł do nich: Cóż to za rozmowę, idąc, prowadzicie z sobą, tacy smutni?

I odpowiedział jeden, imieniem Kleofas, i rzekł do niego: Czyś ty jedyny obcy w Jerozolimie, który nie wie tych wszystkich rzeczy, które się wydarzyły. . . w tych dniach?

Powiedział do nich: Jakich rzeczy? Oni zaś odpowiedzieli mu: Odnosnie Jezusa Nazareńskiego, który był prorokiem mocarnym w czynie i w słowie przed Bogiem i wszystkim ludem:

Jak arcykapłani i ci zwierzchnicy wydali na niego. . . wyrok śmierci i ukrzyżowali go.

A myśmy się spodziewali, że on odkupi Izraela, lecz po tym wszystkim już dzisiaj trzeci dzień, jak się to stało.

Lecz i niektóre z niewiast, również nasze towarzyszki, które były. . . u grobu, uprawiły nas w zdumienie;

. . . gdy nie znalazły jego ciała, przyszły mówiąc, że miały również wizję aniołów, mówiących im. . . którzy powiedzieli, iż on żyje.

Toteż niektórzy z tych, którzy byli z nami, poszli do grobu i zastali to tak, jak mówiły niewiasty: ale oni go. . . ale jego nie widzieli.

Wtedy on rzekł do nich: O głupi i gnuśnego serca, aby uwierzyć (nie uwierzyć) we wszystko, co powiedzieli prorocy:

Czyż Chrystus nie musiał tego wycierpieć, i. . . wszedł do swojej chwały?

I począwszy od Mojżesza, poprzez wszystkich proroków, wykładał im. . . wszystkich pismach, rzeczy które go dotyczyły.

Niechby Pan dodał Swoje błogosławieństwa do czytania Jego Słów.

¹⁷ Więc ja wezmę. . . gdybym to nazwał tematem, chciałbym nadać taki: Wydarzenia. . . Współczesne Wydarzenia

Wyjaśnione Przez Proroctwo. Więc, to było zawsze Bożym... zwyczajem niezmiennającego się Boga powia... wcześniejsze powiadanie Jego ludu, zanim pewne wydarzenia nastąpią.

¹⁸ Gdyby tylko ludzie w czasach Pana Jezusa szukali Boga i wiedzieli co miało się wydarzyć, nie skazaliby Jezusa na śmierć. Ale powodem, dla którego tak się stało, było to, że Pismo musiało się wypełnić, ponieważ Żydzi musieli zostać zaślepieni. Wszyscy jesteście tego świadomi.

¹⁹ Czy zdajecie sobie sprawę z tego, że to jest obiecane ponownie właśnie w tym wieku, w którym my żyjemy? Ten Laodycejski Wiek Kościoła, ten siódmy wiek kościoła, w którym teraz jesteśmy, jest nagi, nędzny, ślepy, a nie wie o tym. Tak samo jak On ich wtedy zaślepił, po to, żeby Jego Przesłanie mogło dotrzeć do wybranego ludu, On obiecał zrobić to samo dzisiaj.

²⁰ I gdybym mógł to powiedzieć z respektem do wszystkich moich braci i sióstr w Chrystusie, pewnego dnia ktoś zapyta: „Czy nie jest napisane, że najpierw powinny się wydarzyć te rzeczy?”

²¹ I będzie tak samo, jak było wtedy: „Zaprawdę powiadam wam, on już przyszedł, a oni zrobili z nim, co chcieli”.

²² Oni Go wtedy zapytali, powiedzieli: „Dlaczego uczeni w piśmie mówią i Pismo mówi, że—że ‘Eliasz ma najpierw przyjść’”. Oni to powiedzieli do Jezusa.

²³ On rzekł: „On już przyszedł, a wyście go nie rozpoznali”. Widzicie? I to się prawdopodobnie ponownie skończy w ten sam sposób.

²⁴ My teraz chcemy być na posterunku i wiedzieć co ma się wydarzyć w wieku, w którym żyjemy. Bóg rozdzielił Swoje Słowo dla każdego wieku, każdy wiek otrzymał pewną ilość i my musimy zauważyć, że jeden wiek nie może tego przenieść do następnego wieku. To po prostu nie działa. Na przykład, jak powiedziałem, myślę że ostatniego wieczoru lub... ja nieustannie przemawiam, wieczór za wieczorem, w miejscach, i czasem robię jakąś uwagę po raz drugi. Ja nie chcę się powtarzać. Lecz powiem to: Co by... dobrego by przyniosło Mojżeszowi, gdyby usiłował głosić przesłanie Noego? Albo co dobrego by było... by to zrobiło, gdyby Jezus próbował głosić przesłanie Mojżesza? Albo co dobrego by to zrobiło, gdyby Marcin Luter kontynuował przesłanie katolickie? Co dobrego by dało Wesleyowi kontynuowanie przesłania luterańskiego? Co dobrego by dało zielonoświątkowcom kontynuowanie przesłania metodystycznego? Albo co dobrego przyjdzie zielonoświątkowcom z dalszej kontynuacji, kiedy ma miejsce wywołanie Oblubienicy? Widzicie, my jesteśmy właśnie w czasie ziarna, jesteście tutaj w czasie końca. Więc, dopóki ziarno pszenicy nie wpadnie do gleby, ono jest dalej pojedyncze.

25 Tak jak ten krytyk, jak już wspominałem, ponieważ ukazała się ta książka, prawdopodobnie ją tu macie, w waszym—waszym mieście, ten niemiecki autor, który napisał jeden z najbardziej krytycznych artykułów. On jest niewierzący. Oczywiście nie. . . ja nie potępiam go dlatego, że on mnie potępił w ten sposób; ale, ponieważ on jest niewierzący, ta książka nie powinna znajdować się na półkach. I on powiedział: „Taki Bóg, który potrafił siedzieć, a mówią, że On potrafił otworzyć Morze Czerwone i wyratować Swój lud, a potem siedzieć z rękami założonymi na brzuchu i przypatrywać się, jak przez te Ciemne Wieki chrześcijanie są rozszarpywani przez lwy; te matki z włosami zamoczonymi w smole, wieszane na krzyżach i palone; a ich dzieci. . . kobietom w ciąży rozpruwali brzuchy i bawili się w zgadywanie płci dziecka; i siedział, i pozwalał żeby to się stało; ludzie, którzy rzekomo byli sługami tego Boga”.

26 Widzicie, Pismo jest inspiracją. Nigdy nie będziecie w stanie poznać Pisma tylko przez to, że usiądziecie i będziecie To czytać z teologicznego punktu widzenia, z edukacyjnego punktu widzenia; to nigdy nie działało.

27 Niedawno rozmawiałem z baptystycznym usługującym, on powiedział: „Dopóki nie nauczymy się poprawnej greki, dopóki my. . .”

28 Ja powiedziałem: „Na Soborze Nicejskim, przed nim, oni sprzeczekali się o greckie słowa w Biblii”. Nigdy się Tego nie dowiecie.

29 Biblia musi zostać objawiona przez inspirację. To jest ta jedyna rzecz: objawienie. Jezus powiedział do Piotra: „Na tej skale”. Ta skała objawienia objawia Kim On jest. „Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jonasza, bo nie ciało i krew objawiły ci to, lecz Ojciec Mój, który jest w Niebie, ci to objawił; na tej skale zbuduję Mój Kościół”. Nie na Piotrze, nie na Samym Sobie, lecz na duchowym objawieniu tego, Kim On był.

30 A On jest Słowem! Święty Jan 1: „Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo. A Słowo ciałem się stało i mieszkało między nami”. Hebrajczyków 13:8 „On jest ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki”.

31 Dlatego żyjemy w dniu, kiedy manifestacja Bożego Słowa doszła do innego wieku niż wiek zielonoświątkowy. I to jest prawda. Pamiętajcie, wy. . . ja jestem człowiekiem niewykształconym; ale nie możecie pokonać natury, ponieważ Bóg działa poprzez ciągłość w naturze. Tak jak mówiłem, słońce wschodzi i zachodzi; ono posuwa się w ciągu dnia, i to jest jak wiek szkolny; i wieczorem umiera, by powstać na nowo następnego poranka. Zimą soki z drzew spływają na dół, do korzeni, a wiosną powracają.

32 Zauważcie, On Ją przyrównał do ziarna pszenicy, Oblubienicę, właśnie dlatego Bóg musiał pozwolić żeby to się tak

odbywało. Ten czysty, prawdziwy, autentyczny Kościół, który został założony w Dniu Pięćdziesiątnicy, rósł i rósł od Dnia Pięćdziesiątnicy, aż do wielkiego kościoła, on musiał wpaść do ziemi w Ciemnym Wieku i zostać pogrzebany, tak jak jest z każdym nasieniem. On musiał umrzeć, aby na nowo pojawić się w reformacji. On się pojawia w osobie reformatora, Marcina Lutra. I stamtąd wyrasta niczym łodyga pszenicy. Pierwsze co się ukazuje, to dwa małe listeczki, potem tych listków przybywa. Wychodzi Marcin Luter i potem Zwingli, i tak dalej, Kalwin, w miarę jak przechodzili.

³³ W końcu to przeszło do kłosa. Więc, to był John Wesley w wieku Wesleya. Tam obsypywał się pyłek.

³⁴ Z tego powstał wiek zielonoświątkowy, tak blisko, zupełnie jak prawdziwe ziarno pszenicy, kiedy patrzycie na kłos. Lecz, kiedy weźmiecie tę pszenicę i odgarniecie, tam wcale nie ma ani jednego ziarenka, to jest tylko łuska w *kształcie* ziarenka. Lecz to tam jest dla pewnego celu, aby osłaniać ziarno, dopóki . . . Gdyby słońce *tak* na nie zaświeciło – zabiłoby je.

³⁵ To musi w tym pozostawać aż do pewnego czasu, dopóki całe Życie nie opuści łuski (tak jak To opuściło łodygę, opuściło pyłek), opuszcza łuskę i wchodzi do pszenicy, i na nowo przyjmuje formę, dokładnie taką, jaką miało w dole, w ziemi.

³⁶ Więc, my wszyscy wiemy, że kiedykolwiek zostaje podane przesłanie, w ciągu trzech lat, oni formują organizację. Gdy oni to zrobią, to tam zostaje zabite na miejscu; tak było w dniach Lutra, ponieważ tak było w dniach Wesleya, tak było w dniach Aleksandra Campbella i wszystkich pozostałych, tak też się stało w dniach zielonoświątkowców. Dokładnie! Widzicie? Dochodzicie do pewnego miejsca, każda z nich staje się nakrochmalona i wysiada, oni nie są w stanie przyjąć nowego objawienia. Oni stają się osiadłymi; i oni tam są, i oni tam umierają. A Życie przez to przechodzi i idzie dalej, aby utworzyć ziarno. A kiedy pszenica się pojawia, to Życie, które wędrowało poprzez tę pszenicę, to zmartwychwstanie wyprowadza całą tę rzecz; tak, wynosi na Pochwycenie.

³⁷ Więc, pamiętajcie, to Przesłanie zaczęło się od Boskiego uzdrowienia, od czynienia cudów. Więc, gdyby Bóg pozwolił temu przechodzić przez zwykły kościół, tak jak to już mieliśmy, to by wtedy nie był Bóg. Bóg nie musi robić pokazów; On nie— On nie musi tych rzeczy robić, żeby nas zabawić, tak jak my, Amerykanie, jesteśmy przyzwyczajeni do (rozrywki), lecz On to robi żeby przyciągnąć uwagę ludzi, że On zamierza coś uczynić.

³⁸ Patrzcie na Niego Samego, kiedy On przyszedł. „Ten wspaniały, miły prorok, rabbi, prorok z Galilei”. Więc, Jego usługą była wspaniała, On był mile widziany w każdym kościele.

³⁹ Ale pewnego dnia On usiadł i powiedział: „Ja i Mój Ojciec jesteśmy Jedno”.

- 40 „O, ludzie!” To była przesada. „Precz z takim gościem!”
- 41 „Jeśli nie będziecie jedli ciała Syna człowieczego i pili Jego Krwi, nie będziecie mieli Życia w sobie”.
- 42 „Ludzie, on jest wampirem! Uciekać od takiego osobnika!”
Widzicie?
- 43 Widzicie, było coś, co miało nastąpić po tym znaku. Widzicie, coś było po tym.
- 44 Łuska to przytrzymywała, lecz teraz łuska się odsuwa; musi. I pamiętajcie, minęło dwadzieścia lat, i z tego nie wyszło już więcej denominacji i nie wyjdzie. Jesteśmy na końcu denominacji, pszenica nabrała kształtu. Lecz to, co się teraz dzieje z pszenicą, wy nie możecie. . . ona musi leżeć w Obecności Syna, by dojrzeć, dopóki kombajn jej nie zbierze.
- 45 Teraz, te wydarzenia, które widzimy, że się dzieją, są absolutnie pokazane w Biblii, w każdym wieku. Nam się wydaje, że jesteśmy pozostawieni sami sobie, ale tak nie jest, wszystko rozwija się dokładnie według Bożego Słowa.
- 46 Teraz, Biblia jest inną księgą od każdej innej świętej księgi. Nie ma takiej księgi jak Biblia, ponieważ Biblia jest Bogiem w postaci Słowa. Widzicie? To jest. . . Słowo jest wyrażoną myślą. Boże myśli zostały w Niej wyrażone, Jego Słowa, przez proroków; i oni napisali Biblię, która ma formę słowa. I Jezus nazwał To „Nasieniem”. A każde nasienie rodzi według swego rodzaju, jeżeli jest we właściwych warunkach, we właściwej atmosferze. Teraz, ta Księga. . . jest. . . Ta Księga proroctwa, Ona—Ona przepowiada przyszłe wydarzenia. Więc, ta Księga zawiera całe objawienie Jezusa Chrystusa. Nie dodawajcie do Niej ani nie ujmujcie z Niej, i każde objawienie musi przyjść przez Nią. Widzicie, to musi być Słowo.
- 47 Więc, ludzie mówią: „Ja miałem objawienie”. Tak, my wiemy że Joseph Smith i wielu innych miało objawienia, i inne rzeczy, ale to było sprzeczne ze Słowem.
- 48 Jeżeli coś przychodzi od Boga, to musi przyjść w zgodności ze Słowem, ponieważ to służy uwierzytelnieniu albo udowodnieniu Bożej Obecności. I On te wszystkie rzeczy wiedział wcześniej, będąc. . . Poprzez Swoją uprzednią wiedzę On przeznaczył, przenażaczył (w Biblii nazywa się to „predestynował”) dla każdego wieku jego miejsce, dla każdego człowieka jego miejsce i dla każdego posłańca jego miejsce. On jest Bogiem, diabeł Mu nic nie narzuci. I On jest Bogiem i On ustalił wszystko, co ma się wydarzyć, i to dzieje się dokładnie w zgodności z Jego Słowem.
- 49 Więc jeśli dzięki Jego Słowu możemy widzieć w jakim wieku i w jakim czasie żyjemy, zobaczycie to od razu tutaj, w Biblii, odnośnie tego wieku, co my mamy. . . co ma się w tym czasie wydarzyć.

⁵⁰ Więc, inne księgi, dowiadujemy się o wielu księgach, które oni nazywają: „świętymi księgami”, i tak dalej. I ja czytałem Koran i wiele innych. Ale, widzicie, ich—ich święte księgi są tylko przepisami etycznymi, moralnymi lub teologicznymi.

⁵¹ Ale ta Księga jest Prorocza. Ona jest inna od wszystkich pozostałych ksiąg. Biblia jest Słowem Bożym, przepowiadającym przyszłość. Ona przepowiada, ponieważ To jest ostrzeżeniem.

⁵² Jeżeli Bóg coś zsyła, On mówi i obiecał to w Biblii, że nie uczyni nic na ziemi, jeżeli przedtem nie objawi tego Swoim sługom, prorokom. To jest Amos 3:7. On... i Bóg nie może kłamać. On To objawia i to jest sposób, w jaki On to robił przez wszystkie wieki. On nigdy nie przestał tego robić.

⁵³ Więc nam obiecano, że to zostanie przywrócone w tych ostatecznych dniach. Nie będzie żadnego—żadnego kościoła, żadnej denominacji, metodystów, baptystów, prezbiterian, zielonoświątkowców, one nigdy (w ich nowoczesnym stanie) nie doprowadzą kościoła do Oblubienicy. Oni tego nie mogą zrobić, oni nie dadzą rady. Oni sobie nawzajem za bardzo skaczą do gardła i wkradła się światowość, i tak dalej, i—i oni umarli dokładnie tam, na swoich drogach. I Bóg o tym wie.

⁵⁴ I aby objawić to Słowo, jeden mówi: „Więc, ja mam *to*. I błogosławię Boga, To jest *tak*”. Tak właśnie było kiedy Jezus przyszedł po raz pierwszy; każdy ma jakąś doktrynę, każdy ma *to*. To będzie musiało być coś zesłanego nam od Boga. I Bóg to obiecał. I jedynym sposobem, w jaki On to robi jest—jest trzymać się Jego własnego wzorca. Zgodnie z Malachiaszem 3, On obiecał posłać nam w ostatecznych dniach na ziemię proroka, „Który przywróci serca ludzi z powrotem, serca dzieci jeszcze raz z powrotem do ojców apostołskich”. On to obiecał w Swoim Słowie. Łukasz 17 i wiele innych miejsc, gdzie On obiecał, że On... co On miał zrobić w tych ostatnich dniach, by przyprzewodzić tę rzecz do uwierzytelnionego Słowa.

⁵⁵ Widzicie, człowiek może powiedzieć cokolwiek, ale dopóki Bóg nie zinterpretuje tego Słowa...Widzicie, teraz, my mamy naszą własną interpretację, my mówimy, że To oznacza *to*. I jeden, Metodysta, mówi *to*, baptysta mówi *to*, zielonoświątkowiec mówi *to*, jednościowiec mówi *to*, dwójcowiec mówi *to*. I, och, ludzie, tak to wygląda. Ale Bóg nie potrzebuje żadnego interpretatora, On jest Swoim Własnym Interpretatorem. On interpretuje Swoje Własne Słowo przez *to*, że Je uwierzytelnia w tym wieku, dla którego Ono jest przeznaczone, w wieku, dla którego Ono jest dane.

⁵⁶ My nie żyjemy w wieku zielonoświątkowym, my żyjemy w innym wieku. Widzicie, my nie żyjemy w wieku metodystów, my żyjemy w innym wieku. My żyjemy tu, u góry, w wieku Oblubienicy, wywołania z Kościoła i zgromadzenia Tego razem

na Pochwycenie. To jest wiek, w którym teraz żyjemy. Według mojego szczerego przekonania, dokładnie taka jest Prawda.

⁵⁷ I ta Księga jest księgą proroctwa. Wierzącym kazano Ją czcić, czytać Ją i wierzyć Jej Autorowi, ponieważ każde Słowo, które jest tam zapisane musi się stać. Wszystko, co zostało obiecane, musi się stać, ponieważ To jest Jezus Chrystus w każdym wieku. Ten sam wczoraj, to był Jezus Chrystus, który był w Noem; to był Jezus Chrystus w Mojżeszu, to był Jezus Chrystus w Dawidzie, to był Jezus Chrystus w Józefie; to jest Jezus Chrystus, ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki. I to jest Jezus Chrystus dzisiaj pośród Swojego ludu, robi te rzeczy, które obiecał zrobić w tym wieku. To jest Jezus Chrystus.

⁵⁸ Ale kościół stał się taki sztywny, tak bardzo oddalony, jak powiedział tutaj ten brat. I—i nasze zборы stają się takie same, dopóki nie będziemy mieli czegoś, co nas strząśnie z powrotem do Słowa. Skąd wiemy, że to się stanie? To musi przyjść zgodnie z Bożym Własnym planem. To nie może przyjść przez laika, to nie przyjdzie przez biznesmena, to nie może przyjść przez kościoły. Bóg opracował Swoj plan.

⁵⁹ Innego dnia przemawiałem tutaj w Shreveport, w krajowej rozgłośni, na cały kraj, o: *Usiłowaniu Wyświadczenia Bogu Przysługi Wbrew Jego Woli*. Dawid próbował sprowadzić Bożą arkę z powrotem do domu. On był namaszczonego królem. Ależ on—on konsultował się ze swoimi—swoimi delegatami, dowódcami nad tysiącami, dziesiątkami tysięcy i tak dalej. I oni wszyscy powiedzieli: „To jest Słowo Pana”. I oni radzili się kapłana: „To jest wspaniałe”. I oni wszyscy byli tak natchnieni, że krzyczeli i wykonywali wszelkie możliwe czynności religijne. I to było absolutnie sprzeczne z Bożą wolą, ponieważ w kraju był prorok imieniem Natan, i z nim się na ten temat nawet nie skonsultowano. Widzicie? I my się przekonaliśmy, że to nie działało, mimo że oni byli szczerzy i usiłowali wyświadczyć Bogu przysługę.

⁶⁰ I ty możesz być nawet tak bardzo szczerzy; ale dopóki nie wiesz co robisz — walczysz z powietrzem. Wróć do Bożego Słowa, dostosuj się, i wtedy idź; wtedy będziesz wiedział. Tak jak żołnierz nie wie co ma robić, dopóki nie otrzyma rozkazów do wykonania. My musimy być chrześcijańskimi żołnierzami i otrzymywać rozkazy z Biblii dla terażniejszej godziny; nie zadania na wczoraj, zadania na poprzedni dzień, ale zadania na dzisiaj (którą drogą iść). Sprawdźcie jaka jest godzina, w której żyjemy.

⁶¹ Te współczesne wydarzenia za szybko koło nas przemykają, i pewnego dnia uświadomimy sobie, że zostaliśmy pozostawieni w tyle, bez niczego, i zostaliśmy złapani, zapieczętowani piętą bestii, zanim to sobie uświadomiliśmy.

⁶² Teraz musimy cierpliwie na to czekać, ponieważ te obiecanie proroctwa, każde jedno z nich musi wypełnić się w swoim wieku. Bo On nam to przepowiada, ten Autor to poprzednio zrobił i my czekamy aż On to robi ponownie. Jakież to jest czas, w którym żyjemy! To coś takiego jak kalendarz; zagłądacie do kalendarza, by sprawdzić w jakim dniu roku żyjecie i zagłądacie do Bożej Biblii, żeby zobaczyć w jakim wieku żyjecie. My nie żyjemy w wieku metodystycznym, w wieku baptystycznym. My żyjemy w wieku Oblubienicy, powołania, przyprowadzenia z powrotem do Boga przez pewien kanał, przez który On obiecał przyprowadzić to z powrotem. On to obiecał zrobić.

⁶³ Lecz tak jak było w każdym wieku, ludzie pozwalają, żeby człowiek do Tego włożył swoją własną interpretację, poprzez teologię, i nie będą wierzyć Bożemu, Boskiemu uwierzytelnieniu Tego (to znaczy Bożej interpretacji); nie to, co ja mówię, co mówi ktoś inny; lecz to, co Bóg obiecał i co Bóg robi, udowadnia, że to jest Bóg, dokonujący Swojej Własnej interpretacji Swojego Słowa.

⁶⁴ Wam, zielonoświątkowcy, mówiono to czterdzieści pięć, pięćdziesiąt lat temu. Wasi ojcowie i matki, gdy oni byli prawdziwymi zielonoświątkowcami, wyszli z organizacji i potępiłi tę sprawę, i wyszli z tego. Potem jak pies do swych wymiocin jeszcze raz w to z powrotem weszli. Zrobili to samo co zabiło kościoł, wy zabiliście wasz przez tę samą rzecz. Nie mam nic przeciwko tym ludziom, którzy tam są, nie mam nic przeciwko temu, lecz to są właśnie te systemy, które to robia.

⁶⁵ W domu, ja jestem... idę do domu... nie głoszę tego w zgromadzeniach innych ludzi. Zamierzam wygłosić *Ścieżkę Węża* i posłuchajcie tego jak dostaniecie taśmy.

⁶⁶ I, zauważcie, oni nie byli w stanie zobaczyć tego potwierdzenia proroctw Bożego Słowa, które zostały wypełnione. Gdyby ci kapłani... Oni to sobie dokładnie poukładali w jaki sposób miał przyjść Mesjasz, oni wiedzieli co miało się wydarzyć. Faryzeusze mieli swoje koncepcje, saduceusze, herodianie, i wszyscy, oni mieli swoje koncepcje. Lecz On nie przyszedł... Jego przyjście było sprzeczne z nimi wszystkimi, ale dokładnie zgodne ze Słowem. Jezus powiedział, że tam było to samo: „Gdybyście znali Mnie, rozpoznalibyście Mój dzień. Gdybyście wiedzieli, wy byście... Wy mówicie: ‘Więc, Mojżesz! My mamy Mojżesza.’” Powiedział: „Więc, gdybyście wierzyli Mojżeszowi, wierzylibyście Mi; ponieważ on pisał o Mnie”.

⁶⁷ Ale, widzicie, gdy Bóg potwierdzał dokładnie to, co obiecał, oni to mieli w taki dystygowany sposób, że Jezus miał przyjść i... chciałem powiedzieć Mesjasz. Mesjasz musiał przyjść prosto do ich grupy, albo to nie był Mesjasz. Więc prawie tak samo jest dzisiaj: „Jeżeli nie patrzysz przez moje okulary, to znaczy, że

wcale nie widzisz”. Widzicie, a więc tak—tak to—to właśnie jest. My . . . Taka jest prawda. My nie lubimy tak myśleć, lecz to jest absolutnie Prawda.

⁶⁸ Hebrajczyków 1:1, Bóg w dawnych czasach napisał Biblię w sposób, jaki On Sam wybrał. On nie napisał Jej przez teologów ani nie dokonuje interpretacji przez teologów. Nigdy nie było takiego czasu, że—że teologowie posiadali interpretację Bożego Słowa. Interpretacja przychodzi tylko do proroka. I jedynym sposobem, w jaki w ogóle możemy wydostać się z tego bałaganu jest to, że Bóg ześle nam tego proroka, dokładnie, jedyny sposób, w jaki to się stanie. Wierzono temu, wypatrywano tego i—i nastąpiło wypełnienie.

⁶⁹ Widzicie, To nie zostało napisane przez człowieka, ale To zostało napisane przez Boga. To nie jest ludzka księga, To nie jest księga teologów. To Boża Księga, która jest Księgą proroctwa, napisaną przez proroków i interpretowaną przez proroków. Biblia mówi: „Słowo Pańskie przychodzi do proroków”. Dokładnie!

⁷⁰ Jak pięknie zostało to zilustrowane albo zademonstrowane, kiedy Jezus przyszedł na ziemię, a Jan był prorokiem tego dnia i on—on prorokował. Oni powiedzieli: „Och, chcesz powiedzieć, że Bóg zniszczy nasze tutejsze wielkie stowarzyszenia i te wszystkie rzeczy? I że nastanie czas, kiedy w naszych—naszych świątyniach nie będzie więcej oddawania czci?”

⁷¹ On powiedział: „Nadchodzi czas, kiedy Bóg złoży w ofierze Człowieka, Baranka Bożego”. I On powiedział, że—że on Go rozpozna, kiedy On przyjdzie. I On powiedział. . . On był tak pewien swojego przesłania, że powiedział: „On stoi właśnie teraz pomiędzy wami, a wy o tym nie wiecie”. On jest właśnie pomiędzy wami, a wy o tym nie wiecie.

⁷² I pewnego dnia, gdy Jezus wystąpił, Jan spojrzął do góry, zobaczył nad Nim ten znak i rzekł: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata”. W tej samej minucie Jezus wiedział, że został uwierzytelniony przed ludem. Więc, On był Słowem, czy my byśmy w to wąpili? Biblia mówi, że On był Słowem: „Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, a Bogiem było Słowo. A Słowo ciałem się stało i mieszkało między nami”. I On tu jest. . . Tutaj jest Słowo na ziemi (Patrzcie! Doskonale!), idzie prosto do wody, do proroka.

⁷³ Tak jest, Słowo zawsze przychodzi do Jego proroka. Więc nie możemy oczekiwać, że Ono przyjdzie do teologów. My nie możemy oczekiwać, że Ono przyjdzie do denominacji. Ono musi przyjść Bożym kanałem, o którym On nam wcześniej powiedział, i to jest jedyny sposób, w jaki To kiedykolwiek przyjdzie. Ono będzie znienawidzone, wzgardzone, odrzucone. Gdy Ono przyjdzie, Ono zostanie rzucone na bok i wszystko, lecz Bóg to zrobi mimo wszystko. Ono zostało odrzucone w

Jezusie Chrystusie, ono zostało odrzucone w Janie, ono zostało odrzucone w Jeremiaszu, ono zostało odrzucone w Mojżeszu. Zawsze tak jest. Ale Bóg dalej działa właśnie tak, jak obiecał czynić. Tak, panowie, On nigdy nie omieszka robić tego w ten sam sposób.

⁷⁴ Ten człowiek, który widział tę wizję, czy słyszał Jego głos, nigdy Tego do końca nie zrozumiał. On tego w wielu przypadkach nie wiedział, ponieważ on jest tylko Bożym instrumentem. To są Boże myśli wypowiedane przez ludzkie usta; myśl jest, oczywiście, wyrażonym słowem. Bóg dokonuje Swojego Własnego wyboru, poprzez Swój—Swój predestynowany wybór. On czynił to w każdym wieku, On ustanawiał człowieka dla każdego wieku. Tak samo było z Mojżeszem, gdy on miał wypełnić to, co On powiedział Abrahamowi. Mojżesz urodził się jako właściwe dziecko, on na to nie mógł nic poradzić, że taki był. On się urodził w taki sposób, ponieważ on się urodził dla tego celu.

⁷⁵ Stwierdzamy zatem, że Bóg czyni to w każdym wieku. Bóg dokonuje Swojego Własnego wyboru, przez Swój Własny predestynowany wybór, wybiera Swoich proroków, i te rzeczy, dla tego wieku; ustala—ustala jego naturę, naturę tego człowieka, styl głoszenia tego człowieka, żeby . . .by jego dar i wszystko, co on robi, sprostało wyzwaniu tego dnia. Bóg tego człowieka kreuje i posyła go. I w Jego Własnym umyśle, tak jak głosiłem ostatniego wieczoru, my jesteśmy zarodkami Bożego genu. On wiedział, że ten człowiek tam będzie, w tym wieku, jeszcze zanim powstały molekuly, czy światło, czy cokolwiek innego na ziemi.

⁷⁶ Bo ty jesteś genem twojego ojca i byłeś w ojcu, chociaż twój ojciec nie miał z tobą społeczności, ponieważ on . . . Ty tam byłeś, ale ty o tym nie wiedziałaś i on o tym nie wiedział, lecz ty zostałeś zmanifestowany, żeby on mógł . . . żeby on mógł mieć z tobą społeczność. I ty, rodząc się na nowo, narodziłeś się do Życia Wiecznego. I to jest jedyna forma Życia Wiecznego, i to jest Boże Życie. *Zoe*, tym greckim słowem jest „*Zoe*,” jedyna forma Życia Wiecznego.

⁷⁷ A zatem, jeżeli jesteś synem Bożym albo córką Bożą, to byłeś w Bogu przez cały czas. Ale On wiedział do jakiej gleby i w jakim czasie zostaniesz posadzony. Więc teraz stałeś się stworzeniem, synem Bożym, zmanifestowanym synem albo córką Boga, aby sprostać wyzwaniu tej godziny i uwierzytelnić prawdziwego i żyjącego Boga tej godziny, to Przesłanie, które wychodzi w tym czasie. Tak jest! Zostałeś tam dopracowany przed założeniem świata. Jeżeli tak nie było . . . Gdybyś nie został wybrany w taki sposób, to bez względu na to, jak bardzo usiłowałbyś To naśladować, to ci się nigdy nie uda. Jak możesz wytoczyć krew z rzepy, jeżeli tam nie ma krwi?

⁷⁸ To jest powód, dla którego usiłuję powiedzieć o ludziach, którzy myśleli, że my byliśmy . . . krzyczymy na kobiety z powodu krótkich włosów, i, ponieważ o tych rzeczach mówię, ludzie mi mówili: „Zrzuńujesz swoją usługę”. Zrzuńować usługę, którą Bóg Osobiście ustanowił? To niemożliwe! A kiedy ludzie słuchają Bożego Słowa . . . Kiedy dziecko zostaje poczęte w łonie matki, gdy wejdzie tam jedna komórka, następna komórka rośnie na niej. To nie jest jedna komórka człowieka, następna psa, następna kota i następna czegoś innego; to jest absolutnie, wyłącznie, istota ludzka. A kiedy człowiek zostaje zrodzony z Bożego Ducha, on nie wprowadza do swojego życia niczego innego, To ma być Boże niesfałszowane Słowo, uwierzytelnione na tę godzinę. On przyjmuje pełne Słowo Boże, on nie wprowadza do Tego żadnych wyznań wiary ani nic innego. To jest czyste, niesfałszowane, Boże Słowo, zmanifestowane pomiędzy nami.

⁷⁹ Patrząc do Biblii widzicie gdzie i w jakim wieku żyjemy, kiedy widzicie jak te wielkie rzeczy się manifestują. Kiedy Bóg obiecał to uczynić, On zawsze czyni to pod koniec każdego wieku, kiedy kościół dochodzi do punktu zwrotnego i odwraca się od Słowa z powrotem do grzechu i światowości. Światowość jest grzechem. Biblia mówi: „Jeżeli miłujecie świat albo rzeczy tego świata, to nie ma w was miłości Bożej”.

⁸⁰ Ostatniego wieczoru, gdy przemawiałem, mówiłem na temat ofiary, która była składana, Baranka. To musiało być siedem dni, przedstawiających siedem wieków kościoła. Nie mogło być żadnego kwasu pośród ludzi, żadnego kwasu przez siedem dni. To znaczy, że nic nie jest z Tym zmieszane, To jest ciągle niezakwaszone. I my nie chcemy żadnych wyznań wiary, kwasów i rzeczy z tym związanych. Nie chcemy mieszać się ze światem. To ma być niekwaszony Boży Chleb, Boże Słowo, niesfałszowane Boże Słowo, gdzie: „Człowiek będzie żył każdym Słowem, które wychodzi z Bożych ust”.

⁸¹ Nasze systemy denominacyjne, różnice i te rzeczy, wstrzyknęły nam kwas, *to i tamto*, świat i modę. Och, i jest tak, że wszędzie jest prawie Hollywood. W końcu dojdzie do tego, że będzie jak tam, w Anglii, wezwanie do ołtarza zostanie zhańbione. Ludzie! Pewien brat powiedział: „Jak możecie łowić ryby w takiej łodzi?” Tak jest.

⁸² My musimy mieć Ewangelię, głoszoną w pełni, z Bożą mocą uwierzytelniającą to, zgodnie z obietnicą tego wieku, i udowodniającą, że taka jest dokładnie Boża wola. Poza Tym jesteś tylko członkiem kościoła, bez względu na to jak bardzo ty próbujesz, próbujesz wyświadczyć Bogu przysługę. Możesz chodzić na zajęcia szycia i robótek ręcznych, możesz być tak bardzo wierny kościołowi; ale jeżeli ten zarodek Życia Wiecznego nie został w tobie z góry umieszczony, abyś był synem lub córką Bożą, to będziesz rosnąć jako coś zdeformowanego;

ale nigdy nie będziesz prawdziwym, autentycznym synem lub córką Bożą.

⁸³ Często powtarzam moją krótką historyjkę o orlątku. Jak farmer kiedyś nasadził kurę, i on miał. . . Mam nadzieję, że wam to się nie będzie wydawało świętokradztwem. Ale ten farmer nasadził kurę, i ona była. . . zabrakło mu jednego jajka do kompletu. Wątpię, żeby był tutaj ktoś, kto wie co to jest komplet jajek, z ilu sztuk się składa. Lecz, tak czy owak zabrakło mu jednego jajka do kompletu. Więc on obrabował orle gniazdo, ona miała dwa jajka. I on włożył to jajko pod tę kurę.

⁸⁴ Gdy to orlątko się wylęgło, pośród tych wszystkich kurczątków, to był dziwny ptak. On nie mógł zrozumieć kwokania kury, nie mówiła w ten sposób. . . jak on chciał, żeby mówiła. I ona grzebała na podwórku, i jadła z podwórka, ale dla niego to nie było jedzenie. On był pomiędzy nimi brzydkim kaczątkiem. Kura kwokała, lecz on tego nie rozumiał. Chodziła drogą, jadła *to* i jadła *tamto*, on tego nie rozumiał. Więc pewnego dnia jego mama, lub raczej matka, dla was. Ja. . . My na południu mówimy „Mama”.

⁸⁵ Więc, tak czy owak, on. . . jego—jego—jego matka wiedziała, że miała dwa jajka, a tam zostało tylko jedno, a więc zaczęła szukać tego drugiego. Okrążyła każdy. . . przemierzyła kraj i w końcu przyleciała nad to podwórko. Ona go tam, w dole, zobaczyła jak chodził za tą starą kurą. Krzyknęła: „Młody! Ty nie jesteś kurczakiem, ty jesteś orłem!” To brzmiało dla niego jak należy. Dlaczego? On od początku był orłem.

⁸⁶ I gdy mężczyzna lub kobieta siedzi pod zasadami wiary i zimną, formalną religią, jeżeli on jest przeznaczony żeby być synem Bożym, i widzi Boże Słowo głoszone w Jego mocy, i Bóg Je uwierzytelnia; on od początku jest orłem, on do Tego przybiegnie tak pewnie, jak dwa razy dwa jest cztery. On na to nie może nic poradzić, ponieważ sama jego natura miłuje Boże Słowo. Ja nie dbam o to, co mówi ktokolwiek inny, jeżeli on zobaczy zmanifestowane Boże Słowo, on leci do Tego, ponieważ on jest małym orłem.

⁸⁷ I tak jak oni dalej opowiadają, on powiedział: „Mamo, jak mogę się do ciebie dostać z tego miejsca?”

⁸⁸ I On powiedział: „Po prostu skocz, Ja ciebie złapię”.

⁸⁹ To jest jedyna rzecz, którą masz zrobić, podskocz, jeden skok do Boga, jedna obietnica: „Panie Jezu, ja w Ciebie wierzę z całego serca. Wierzę w Przesłanie tej godziny. Widzę, że Ono zostało uwierzytelnione i wiem, że To jest prawda”. Podskocz, Mama cię złapie. Nie martw się, jesteś orłem, ona tam będzie żeby cię złapać.

⁹⁰ My sobie teraz uświadamiamy, że żyjemy w strasznym czasie, i w ważnym czasie, lecz te Biblijne prawdy, wierzący zobaczyli je uwierzytelnione, a uwierzytelnienie Tego jest dowodem, że w

Tym jest Bóg. Absolutnie! To właśnie wtedy obiecane Słowo, które Bóg obiecał, daje się poznać. Nasienie pęka, oni To widzą i wierzą Temu. Inni po prostu nie mogą Tego zobaczyć, mimo że będą siedzieć i patrzeć na To.

⁹¹ Wiecie, ja wystarczająco twardo głosiłem, żeby—żeby... po całym kraju, że nie powinno w tym kraju być kobiet z krótkimi włosami. Ale za każdym razem, kiedy wracam, jest ich więcej. O co chodzi? Coś jest nie tak! Wy wiecie, że Słowo tak mówi! Mówicie: „Więc to nie robi żadnej różnicy”. To robi różnicę!

⁹² Jest taki fajny brat, który powiedział: „Włożę na ciebie ręce, Bracie Branham. Miłuję cię. Ty niszczysz swoją usługę”. Mówi: „To nie jest twoja sprawa, żeby kobietom o tym mówić”. Powiedział: „Niech pastorki to robią”.

⁹³ Ja powiedziałem: „Ale oni tego nie robią”. Ja mówię: „Więc...”

⁹⁴ On mówi: „Ale to nie jest twoja sprawa, ty się po prostu módl za chorych”.

⁹⁵ Ja powiedziałem: „Więc czyja to jest sprawa? Ja zostałem powołany żeby głosić Ewangelię”.

⁹⁶ Powiedział: „Położę na ciebie ręce i poproszę Boga żeby to od ciebie zabrał”.

⁹⁷ Ja powiedziałem: „Ty pozwolisz—pozwolisz, że ja położę ręce na ciebie, również”. Widzicie? I ja mówię: „Ja będę się modlił żeby Bóg otworzył twoje oczy i ty To zobaczysz”. Więc, tak jest!

⁹⁸ On rzekł: „Ty powinienes głosić... Ludzie wierzą, że jesteś Bożym sługą, prorokiem”. On mówi: „Ty powinienes uczyć te kobiety jak otrzymać wielkie dary, prorokować, i te rzeczy”.

⁹⁹ Ja powiedziałem: „Jak mogę uczyć je algebry, jeżeli one, na początku, nie chcą nawet uwierzyć w ABC?” Widzicie? Tak jest. Więc tego się nie da zrobić. To jest po prostu w każdym... Tak jest. Jeżeli nie jesteś w stanie zrobić zwykłych rzeczy, jak ty zamierzasz zrobić duchowe rzeczy? Te naturalne rzeczy. Pewnie! Bracie, siostró, może to brzmi jak żart, lecz To jest Ewangelia! To jest Prawda Ewangelii. Tak jest!

¹⁰⁰ Zauważcie, dowiadujemy się dzisiaj, że ludzie... Jest wielu ludzi, którzy po prostu nie mogą w To uwierzyć, nawet ludzie napełnieni Duchem. Powiem ci teraz coś, co cię zatka. Chrzt Duchem Świętym nie oznacza, że tam wejdiesz, wcale nie, nie na tej podstawie, to nie ma nic wspólnego z twoją duszą. To jest chrzt, widzisz. Tutaj jest w środku dusza, *tutaj*, która musi pochodzić od Boga. Lecz potem, na zewnątrz, masz pięć zmysłów, pięć wyjść... wejść do twojej... kontakt z twoim ziemskim domem. Wewnątrz masz ducha i tam masz pięć wyjść: twoje sumienie, miłość i tak dalej, pięć wyjść tego ducha. Pamiętaj, w tym duchu możesz być ochrzczony autentycznym

Bożym Duchem, i dalej być zgubiony. To jest dusza, która żyje, która została ustanowiona przez Boga.

¹⁰¹ Czy Jezus nie powiedział: „Wielu przyjdzie do Mnie w owym dniu i powie: ‘Panie, czy nie wyganiałem diabłów i nie czyniłem wielkich, potężnych rzeczy, prorokowałem, te wielkie Boże dary?’” On odpowiedział: „Idźcie precz ode Mnie wy, którzy czynicie bezprawie, nigdy was nawet nie znałem. Wielu przyjdzie w owym dniu”.

¹⁰² Czyż Kajfasz nie prorokował? On był diabłem. Dowiadujemy się tam... A ci kapłani, ci wielcy mężowie, którzy rzekomo byli wielkimi liderami tamtych dni, z pokorą i wszystkim innym, jednak nie byli w stanie dostrzec Samego Słowa Bożego, zmanifestowanego przed nimi.

¹⁰³ My byśmy mogli wziąć kilku z nich, ja mam to tutaj zapisane. A co z Balaamem? On był... Mówicie: „Bóg zmienia Swoje zdanie”. On nie zmienia Swojego zdania!

¹⁰⁴ Kiedy Balaam wystąpił jako prorok i udał się tam jako biskup, kaznodzieja, jakkolwiek chcecie go nazwać, on był wielkim człowiekiem. Lecz kiedy on się poradził Boga w sprawie udania się tam i przeklinania Izraela; on ich nie lubił od początku. Więc, kiedy pytał czy ma iść, Bóg powiedział: „Nie idź!”

¹⁰⁵ Potem wysłali dygnitarza, kilku, może kilku biskupów, czy prezbiterów, czy kogoś takiego, powiedzmy że bardziej wykształconych, żeby go przekonali. Wrócił z powrotem, żeby się jeszcze raz zapytać Boga. Nie musisz pytać Boga drugi raz! Gdy Bóg mówi pierwszy raz — to jest To! Nie musisz na nic czekać.

¹⁰⁶ Rebeka nie czekała, żeby otrzymać następne polecenie. Oni jej powiedzieli, zapytali: „Pójdiesz?”

¹⁰⁷ „Niech ona powie”.

¹⁰⁸ Ona powiedziała: „Pójdę!” Ona była mocno zainspirowana przez Boga. Ona stała się jedną z królowych Biblii dzięki temu, że postępowała pod wpływem Bożego Ducha, który poruszał się nad nią, przyjęła to, co było absolutną prawdą i uwierzyła w to.

¹⁰⁹ Więc dowiadujemy się, że Balaam, oczywiście, on tego nie mógł zobaczyć. On wyszedł, spojrzął na ten lud i powiedział: „Teraz, chwileczkę! My tutaj jesteśmy wspaniałym, wielkim ludem, a wy jesteście tylko rozproszoną gromadą”. Widzicie? „I my wszyscy—my wszyscy wierzymy w tego samego Boga”.

¹¹⁰ To prawda. Oni wszyscy wierzyli w tego samego Boga. Oni wszyscy czcili Jehowę. Spójrzcie na ofiarę Balaama: siedem ołtarzy, Boża doskonała liczba; siedem zborów, widzicie; siedem baranów, mówiących o przyjściu Pańskim. Fundamentalnie, on był tak samo fundamentalny jak Mojżesz; ale, widzicie, tam nie było Boskiego uwierzytelnienia. Jednak oni obaj byli prorokami.

111 Lecz pod usługą Mojżesza, tam był ponadnaturalny Słup Ognia, Światło, które się unosiło nad obozem. Tam było Boskie uzdrowienie, był w tym obozie okrzyk Królewski, wielkie znaki, Boskie uzdrowienie, cuda i inne rzeczy dokonywały się pomiędzy nimi. To był znak żyjącego Boga wśród Jego ludu.

112 Fundamentalnie — oni obaj mieli rację. I Balaam próbował przekonać lud i oczarował ich tak, że do tego weszli. Kiedy? Tuż przed dotarciem do Ziemi Obiecanej. Jeszcze dzień czy dwa i byłoby w Ziemi Obiecanej.

113 Lecz teraz, ja się obawiam... To jest twarda uwaga, jaką muszę zrobić, pewnego dnia zostanę za To zastrzelony. Ale zapamiętajcie to, że te kościoły są oczarowywane przez Radę Ekumeniczną, on was wprowadza właśnie do tego, mówiąc: „Jesteście tą samą grupą”. Wy nie jesteście tą samą grupą! Wyjdźcie spośród tej zgrai i odłączcie się! Pewnie, że To jest prawda. Powinniśmy trzymać się z dala od tej zgrai, tak daleko jak to jest tylko możliwe.

114 Balaam powiedział: „My jesteśmy...niech nasze dzieci zawierają małżeństwa pomiędzy sobą, ponieważ, tak czy owak, wierzymy w tego samego Boga”.

115 „Jak może dwóch iść razem, jeżeli się nie zgodzą?” Jak możesz chodzić z Bogiem, jeżeli nie zgadzasz się z Jego Słowem? Jak możesz dodawać do Tego zasady wiary i tak dalej, jeśli zostałeś powołany żeby tego nie robić, albo masz nakaz, żeby tego nie robić? Wy tego nie możecie robić. Nie da się tego robić, bracie, siostrzo. Wy nie możecie mieszać tego kwasu z niekwaszonym. Woda z olejem się nie miesza. Ciemność i światłość się nie miesza. Światło jest tak potężne, że po prostu wyrzuca ciemność.

116 Więc my tego nie możemy mieszać. Tak samo nie możecie z tym mieszać grzechu i świata. Nie możecie mieszać Kościoła z denominacją. Nie możecie mieszać Kościoła z zasadami wiary. Nie możecie mieszać świata z Ewangelią. To się nie miesza! „Wyjdźcie spośród nich i odłączcie się”, mówi Bóg, „Ja przyjmę was do Siebie. I będziecie Moimi synami i córkami, a Ja będę dla was Bogiem”. Nigdy nie możemy tego zrobić, dopóki te rzeczy nie zostaną zmanifestowane i Słowo Boże na tę godzinę nie zostanie udowodnione jako Prawda. Idźcie tymi śladami.

117 Zielonoświątkowcy, właśnie dlatego Luter stracił swoje przesłanie. Właśnie tak Wesley stracił swoje przesłanie. Widzicie, gdyby kościół Wesleya szedł do przodu, oni by byli zielonoświątkowcami. Gdyby luteranie szli do przodu, oni by byli metodystami. Widzicie? A teraz, gdyby zielonoświątkowcy szli do przodu, staliby się Oblubienicą. Jeżeli odstajecie i cofacie się z powrotem do świata, tak jak robicie to teraz, będziecie zgubieni! Tylko łuskę i łodygę czeka spalanie. Wy o tym wiecie. On zgromadzi Swoją pszenicę do spichlerza. Lecz plewy spali

w ogniu nieugaszonym, mimo że one były nośnikami. Ona To z całą pewnością nosiła. Lecz Życie z tego wyszło w momencie, kiedy to się stało liściem, i to szło dalej, stawało się czymś innym, dopóki nie doszło do swojego pełnego wzrostu.

¹¹⁸ I tak Kościół przejdzie przez Usprawiedliwienie, Uświęcenie, Chrztost Duchem Świętym (przywrócenie darów), prosto do ukształtowania obrazu Chrystusa. Chrystus jest Oblubieńcem, Kościół jest Oblubienicą, a Oblubienica jest częścią Oblubieńca. To będzie musiał być Kościół Słowa, nie kościół denominacyjny. To będzie Kościół Słowa, Słowa, które zostało podane do wiadomości przez uwierzytelnione Słowo Boże.

¹¹⁹ Balaam nie mógł zobaczyć różnicy. Wielu nie może.

¹²⁰ Faraon nie mógł Tego zobaczyć, chociaż zostało To uwierzytelnione wprost na jego oczach.

¹²¹ Datan nie mógł Tego zobaczyć. Datan tam wyszedł, on widział i znał Mojżesza. On tam wystąpił i powiedział: „Wydaje ci się, że w tej gromadzie jesteś jedynym. Całe zgromadzenie jest święte!” Bóg nigdy tak nie postępował. On powinien wiedzieć trochę więcej. I on powiedział: „Więc, całe zgromadzenie jest święte. Ty usiłujesz uczynić siebie . . .” Gdybyśmy dzisiaj użyli potocznego wyrażenia: „Jedynym kamykiem na plaży”.

¹²² Lecz Mojżesz wiedział, że Bóg go tam po to wysłał. On tylko rzekł: „Panie . . .” upadł przy wejściu do przybytku.

¹²³ A Bóg powiedział: „Odłączcie się od niego”. I On ich pochłonał.

¹²⁴ I pamiętajcie, ten grzech, który Izrael popełnił (bo Balaam mówił, że: „Oni wszyscy są jedno.”), ten grzech nie został Izraelowi nigdy przebaczony. I spójrzcie, pozwólcie, że wam podam uderzającą liczbę; z dwóch milionów, które opuściły Egipt, dwóch z nich weszło do Ziemi Obiecanej. Każdy z nich jadł to samo, oni wszyscy tańczyli w Duchu, oni wszyscy mieli wszystko wspólne; lecz kiedy nastał czas rozdzielenia, Słowo Boże dokonało tego rozdzielenia. Tak samo jest dzisiaj! Słowo dokonało rozdzielenia! Gdy nadszedł czas, on rzekł: „Więc, tutaj, my jesteśmy . . .”

¹²⁵ Tak blisko, patrzcie, Biblia mówi: „W dniach ostatecznych te dwa duchy,” Mateusz 24:24, „miały być tak blisko, że to by zwiodło nawet Wybranych, gdyby to było możliwe”. Łuska wygląda dokładnie tak samo jak pszenica, ale to nie jest pszenica. Widzicie? To nie jest pszenica, ale wygląda dokładnie tak samo. Widzicie? Tak blisko, że to by zwiodło nawet Wybranych. Wy się określiliście, wpadliście do tej denominacji, uschliście i umarliście, a pszenica poszła dalej przez . . . Widzicie? Dokładnie taka jest prawda! To jest nośnik, a nie pszenica.

¹²⁶ Pamiętajcie, pszenica dalej się rozwija. W zmartwychwstaniu cała ta siła pszenicy wejdzie właśnie do tej pszenicy, kiedy ta będzie wschodzić, aby utworzyć kłos, ażeby powstać w tym wielkim zmartwychwstaniu.

Nigdy nie przebaczone!

¹²⁷ Zatrzymajmy się tutaj tylko na moment. Mam nadzieję, że nie wyduśliłem z was tchu. Ale spójrzcie, pozwólcie, że was o coś zapytam. Weźmy się teraz za to. Powiedzmy, że na przykład ten rachunek może być prawidłowy. Kiedy wychodzi nasienie rodzaju męskiego i żeńskiego, jeżeli wiecie o tych próbkach albo—albo o krzyżowaniu bydła i tak dalej, to zobaczycie, że w wytrysku wypuszczonym przez samca znajduje się około miliona plemników. A w wydzielinie samicy jest około miliona jaj. Ale czy wiecie, że tylko jedno z nich jest płodne? Z tych małych ciałek albo cokolwiek to jest, z milionów plemników, miliona plemników, tylko jeden plemniczek przedrze się poprzez całą resztę plemników i pójdzie dalej, i znajdzie tę płodną komórkę jajową, i wpełźnie w nią, i cała reszta umrze. Jeden z nich jest przeznaczony do życia, te inne nie, choć one wszystkie są takie same. Jeden z miliona!

¹²⁸ Co gdyby było tak dziś wieczorem? Jest pięćset milionów, myślę, że na świecie powinna być mniej więcej taka liczba chrześcijan, dokładnie taka okrągła liczba. Gdyby pochwylenie nastąpiło dzisiaj wieczorem, to tych zabranych za życia byłoby tylko pięćset osób. Więc, tyle znika prawie każdego dnia, których nie mogą się doliczyć. Oblubienica zostanie zabrana, a my będziemy się zastanawiać o co w tym wszystkim chodzi; i ludzie będą dalej głosić, mówiąc, że oni: „otrzymują *to* i *tamto*, czy coś *innego*”, i patrzcie jakie by to było zwiedzenie. Więc, jeżeli by tak było; ja nie mówię, że tak jest, ja nie wiem, nie jestem do tego upoważniony. Bóg będzie tego Sędzią. Lecz patrzcie jak łatwo to by się mogło wydarzyć, przy wszystkich liczbach i tych rzeczach, jak można to udowodnić.

¹²⁹ Dlaczego Kore Tego nie widział? Dlaczego Datan Tego nie widział?

¹³⁰ Dlaczego Achab Tego nie widział? Gdy Achab... Gdy Jehoszafat przyszedł do Achaba, powiedział: „Achabie, mamy kłopoty. Czy wiesz, że Bóg nam dał tę ziemię, Jozue ją podzielił? Znasz ten kawałek ziemi tutaj, który zajęli Syryjczycy, czy to nie jest nasza ziemia?”

„Tak!”

¹³¹ „Nasze dzieci głodują, a Syryjczycy (nasi wrogowie) karmią swoje dzieci, napełniają ich brzuchy pszenicą, która powinna być nasza”. To jest zgodne z pismem. Powiedział: „Czy pomożesz mi tam wyruszyć i zdobyć to?”

¹³² Więc czasem dobry człowiek ugnie się pod wpływem złego. Lepiej uważaj, kościele, naprawdę uważaj.

133 Więc, po pierwsze, jak wiecie, Jehoszafat, będący wielkim, religijnym człowiekiem, on rzekł: „Więc, powinniśmy pójść, pewnie, do naszego kościoła, my wszyscy jesteśmy tym samym ludem”. Lecz oni nie byli tym samym ludem! Nie! On rzekł: „Więc, nasz kościół jest waszym kościołem, nasz lud jest waszym ludem. Pewnie, że pójdziemy”, powiedział, „lecz najpierw zapytajmy Pana”.

134 Więc on powiedział, O Achab: „Bez wątpienia, powinniśmy byli o tym pomyśleć. Więc, my . . .”

135 „Czy jest tu jakiś prorok Pana?”

136 Powiedział: „Mam ich tu pełne seminarium. Mam ich tam czterystu, najlepszych jacy istnieją. Oni wszyscy mają doktorat z filozofii, doktorat praw, mają podwójne doktoraty i wszystko, co jest z tym związane. Każdy z nich jest . . .” Więc pamiętajcie, oni byli *Hebrajskimi* prorokami, ze szkoły proroków.

137 Powiedział: „Sprowadź ich, posłuchajmy ich”.

138 Więc, myślę że to był Sedekiasz, (wielki zwierzchnik biskupów, wszystkich), przyszedł tam i miał inspirację. On absolutnie miał inspirację. On tam przyszedł i zrobił sobie dwa wielkie żelazne rogi. Powiedział: „Wiecie, TAK MÓWI PAN, ‘Tymi rogami wypędzicie Syryjczyków z kraju.’”

139 Więc cała reszta prorokowała: „Dokładnie tak jest!” Każdy jeden z nich, całe seminarium, w zgodzie. Widzicie?

140 Achab powiedział: „Widzicie?”

141 Jehoszafat był tak trochę duchowy, wiecie, on jeszcze tak do końca nie wysechł, on rzekł: „Ale czy nie ma gdzieś tam jeszcze jednego, z którym byśmy mogli się skonsultować?”

142 „Kogo innego chcesz się jeszcze radzić, kiedy ta cała Ekumeniczna (ta cała rada), ona mówi: ‘To jest w porządku?’” (Przepraszam, widzicie.) „Oni wszyscy mówią: ‘To jest to, co powinniśmy zrobić’”. Widzicie? „Właśnie to powinniśmy zrobić”.

143 On rzekł: „Ale czy nie ma gdzieś tam jeszcze jednego?” Tego dziwnego, wiecie.

144 On mówi: „Tak, jest. Jest jeden, Micheasz, syn Jimli, lecz ja go nienawidzę”. Zawsze tak było. „Ja go nienawidzę, ponieważ on zawsze krzyczy na naszych ludzi, przeklina mnie i mówi o mnie same złe rzeczy. Ja nienawidzę tego człowieka!”

145 Powiedział: „Ach, niechże król tak nie mówi”. Powiedział: „Idźcie i przyprowadźcie go”.

146 Więc oni poszli tam, do syna Jimli, kilku biskupów, lub kilku starszych, poszli tam i powiedzieli: „Teraz słuchaj, chcesz wrócić z powrotem do organizacji? Mów to samo co oni mówią, a oni przyjmą cię z powrotem”.

147 Ale tak się złożyło, że Bóg miał człowieka, na którym oni nie mogli położyć rąk; Bóg miał na nim Swoje ręce. On był po prostu reflektorem Bożej Prawdy. Powiedział: „Pewnie”, mówi, „Pójdę tam, ale będę mówił tylko to, co Bóg włoży w moje usta”. Tutaj jest Boży mąż. On powiedział: „Dajcie mi jedną noc”. Więc przyszła noc, a Pan przemówił do proroka, nic nie znaczącego. I, wiecie, pierwsza rzecz, on przyszedł następnego poranka.

Powiedzieli: „I co z tym, Jimla?”

148 On mówi: „Wyruszajcie”, mówi, „lecz ja widziałem Izraela rozproszonego po pagórkach jak owce, które nie mają pasterza”.

149 On mówi: „Co ja ci mówiłem! Co ja ci o tym mówiłem!” I rzekł. . .

150 Potem podszedł ten wielki biskup, uderzył go w usta i powiedział: „Którędy Duch Boży wyszedł? Ponieważ wiem, że ja miałem Ducha; tańczyłem w Nim, robiłem te wszystkie rzeczy. Widzisz, ja miałem na sobie Ducha. Którędy On wyszedł?”

151 Więc widzicie, Jimla, będąc synem Bożym, albo prawdziwym Bożym prorokiem, on sprawdzał swoją wizję ze Słowem. Jeżeli to się nie zgadza ze Słowem, to jest błędne. Widzicie? Ze Słowem na tę godzinę, widzicie. Więc on to powiedział zgodnie z Pismem, ta ziemia należała do nich, to była ich ziemia. Zgodnie z Pismem, wydawało się, że wszystko oprócz jednej rzeczy było w porządku.

152 Pamiętajcie, to było jedno Słowo, które spowodowało cały ten zamęt, który przyszedł, Ewa nie uwierzyła jednemu Bożemu Słowu; na początku Biblii jedno Słowo było powodem problemu. W środku Biblii przyszedł Jezus i powiedział: „Człowiek będzie żył każdym Słowem, które wychodzi z Bożych ust”. A na końcu Biblii powiedziano: „Jeżeli ktoś ujmie jedno Słowo albo dołoży do Tego jedno słowo”.

153 Nie chodzi o część Ewangelii. . . Metodyści mają część, baptyści, prezbiterianie i tak dalej, oni mają część Tego, katolicy mają część Tego, świadkowie Jehowy i cała reszta.

154 Lecz chodzi o całe Słowo, pełne Słowo, Słowo tej godziny; to się liczy. A my tego nigdy nie zrobimy, jeżeli Bóg nie namaści proroka, który stanie, powie To, potwierdzi To, i udowodni, że To jest właściwe. To przemknie tylko pomiędzy ludźmi i oni Tego nigdy nie poznają, tak samo jak zawsze.

155 Wy katolicy, tak jak z Joanną d'Arc, spaliliście ją na stosie za to, że była czarownicą; później, dwieście lat później, wykopaliście ciała tych księży i wrzuciliście je do rzeki. Nie poznaliście Świętego Patryka i pozostałych.

156 Przede wszystkim, wiecie, to znów przecieknie wam przez ręce. Bóg to uczyni, a wy nawet nie będziecie wiedzieli, że to się stało. Widzicie, On tylko przemknie się, weźmie

Swoją Oblubienicę i zabierze Ją do góry, wykradnie Ją wprost spomiędzy ludzi.

¹⁵⁷ Dowiadujemy się, że ten skromny Micheasz mówił, iż on to sprawdził, on wiedział co Bóg powiedział przez prawdziwego proroka, przed nim. Ten prorok, przed nim, co on powiedział? Powiedział tak, powiedział: „Achabie, ponieważ przelałeś sprawiedliwego, raczej krew sprawiedliwego Nabota, psy będą lizaly krew Jezabel i również twoją”. I to jest dokładnie to, co musiało się wypełnić, ponieważ Bóg to powiedział. Jak mógł ten prorok prorokować dobro, gdy miało się ku złemu?

¹⁵⁸ Jak mogę mówić temu Laodycejskiemu Wiekowi Kościoła dobre rzeczy, gdy Bóg się wypowiedział przeciwko niemu? Jesteś nagi i nędzny! Ty mówisz: „Ja jestem bogaty, ja mam lepszy... ja mam kościoły, jak metodystyczny, baptystyczny i prezbiteriański. Ja mam *to* i ja mam *tamto*; najlepsze *to* i *owo*, i *tamto*”. To prawda, ale ty nie wiesz, że jesteś nagi, nędzny i ślepy wobec tej prawdziwej rzeczy, którą Bóg manifestuje. Ja tylko tak przemknę pomiędzy wami i wyjdę na zewnątrz. Widzicie? Ludzie, wiercie, dopóki nie jest za późno.

¹⁵⁹ Więc my widzimy, że on uderzył go w usta i powiedział: „Którędy Duch Boży...?”

¹⁶⁰ Micheasz rzekł: „Widziałem Boga siedzącego na Tronie. I wszyscy... On zwołał przedstawicieli Nieba i rzekł: ‘Kogo możemy wyznaczyć, by poszedł tam na dół i zwiódł Achaba?’” Powiedział: „I jeden kłamliwy duch wystąpił i upadł przed Bogiem; kłamca”. I pamiętajcie, ten kłamliwy duch wszedł do tych proroków, oni powinni wtedy wiedzieć, że duch, który był nad nimi, nie był zgodny ze Słowem. Lecz oni byli tak omamieni tym, że byli prorokami króla i tym, że wszystko mieli wysmienite.

¹⁶¹ I to jest właśnie to, co kościół zrobił dzisiaj. Wy odeszliście od tego staromodnego przeżycia, które mieliście wiele lat temu, kiedy staliście na rogu ulicy i głosiliście Ewangelię. Wyszliście z tych organizacji i nazywacie siebie „wolnym ludem”! Nie! Ponieważ wy się w to na nowo uwikłaliście, jak świnia wraca do swojego tarzania się, lub pies do swych wymiocin. Jeżeli to sprawiło, że on zwymiotował za pierwszym razem, to sprawi, że on ponownie zwymiotuje. Tak jest! Bóg was wypluje ze Swoich ust, On rzekł: „Jesteś letni, ani zimny, ani gorący”; zrobicie kilka spotkań, potem włączycie trochę muzyki i—i, trochę pośpiewacie, podczas gdy to jest absolutnie... to prawie stało się bezczeszczeniem chrześcijaństwa.

¹⁶² Mój syn zawołał mnie któregoś dnia żebym zobaczył coś w telewizji, miał być śpiew dla zgromadzonych ludzi. Stała tam banda małych Ricky, trzęsąc się w kółko niczym rock and roll, i śpiewali te hymny, to jest obraza dla Jezusa Chrystusa! Nie ma już więcej w kościele żadnego namaszczenia. Wydaje się,

że to wszystko stało się rock and rollem, czy czymś takim, i pokazem mody, zamiast Kościoła żyjącego Boga, gdzie Jezus Chrystus może Się manifestować w mocy. Wydaje mi się, że coś gdzieś jest nie tak. Oni się staczają. I Biblia mówi, że tak miało być. Widzicie? Patrzcie, gdzie wy się znajdujecie. Uważajcie, przebudźcie się, zanim będzie za późno.

¹⁶³ Więc my widzimy, że On powiedział: „Kogo możemy wyznaczyć by poszedł tam i zwiódł Achaba, żeby go tam wyprowadzić, aby się wypełniły słowa proroka?” Widzicie, jeżeli prorok wypowiedział Słowo, niebo i ziemia przeminą, lecz Ono nie może zawiść. Ono się musi wypełnić. Więc, to jest to, co się musiało stać.

¹⁶⁴ On rzekł: „Wsadźcie tego człowieka do głębokiego lochu, żywcie go chlebem smutku i wodą smutku. Gdy wrócę w pokój, zajmę się nim”.

¹⁶⁵ Micheasz stał tam mocno, wiedząc że on miał Ducha Bożego. Jego prorocтва, jego wizje były trafne. Jego Przesłanie było trafne, ponieważ To było TAK MÓWI PAN na podstawie wizji, TAK MÓWI PAN ze Słowa. To musiało być trafne, to było TAK MÓWI PAN. On rzekł: „Jeżeli ty w ogóle wrócisz, to Bóg do mnie nie mówi!”. I wy wiecie co się stało, pewnie. Widzicie, wy . . .

¹⁶⁶ Zrozum to, bracie. Słuchaj.

¹⁶⁷ Kajfasz, pewnie, że on Tego nie mógł zobaczyć. Dlaczego on nie spojrział . . . ? On był—on był biskupem, on był papieżem tych wszystkich kościołów razem. Dlaczego ten człowiek nie mógł zobaczyć stojącego tam Jezusa? Dlaczego on tego nie mógł zrozumieć? Gdy oni śpiewali 23-ci Psalm, raczej 22-gi Psalm, w kościele, i: „Boże Mój, Boże Mój, dlaczego Ty Mnie opuściłeś?” I On wisi tam na krzyżu. Te same miejsca Pisma, ten sam Bóg, któremu oni oddawali cześć, oni Go potępiali i zabijali Go jako „fanatyka”. Tutaj to jest.

¹⁶⁸ To by was zaszokowało gdybym wam powiedział, że mniej więcej to samo ma się powtórzyć jeszcze raz. Biblia mówi, że On był na zewnątrz, próbując pukać, by wejść do środka, i nikt Go nie chciał wpuścić. „Kogo miłuję, tego karzę i napominam. Strofuję go i wstrząsam nim, ale to jest dlatego, że go kocham. Otwórz i pozwól Mi wejść”. Tak. Nie mógł . . . „Pamiętajcie, Ja nie chciałem wejść do kościoła; tylko *on*, jednostka”. On nie mógł wejść do kościoła, zamknięto Go na zewnątrz. Tylko . . . wtedy, jedyną organizacją z nich wszystkich jest ten wiek kościoła, gdzie On był na zewnątrz kościoła. Wyłączony! Wyrzucony! Odrzucony! Ponieważ . . . On tylko chwilowo manifestował się w tych innych kościołach, w postaci usprawiedliwienia i tak dalej; lecz tutaj, wiek, który teraz nadchodzi, jest pełną manifestacją uwierzytelnionego Jezusa Chrystusa, tego samego wczoraj, dzisiaj i na wieki. Och, przyznam, że mamy wielu naśladowców, lecz sprawdźcie tego pierwszego, ten oryginał.

169 Mojżesz zstąpił z Bożymi przykazaniem aby wyzwolić Izraela; i kiedy on to robił, dokonał kilku cudów. Ci naśladowcy go podrabiali. Gdyby oni byli pierwsi, on byłby naśladowcą. Widzicie, on miał Słowo Pana, i Pan to potwierdził; on tylko siedział cicho.

170 I wiecie, że ta sama rzecz jest obiecana w tych ostatecznych dniach? „Jak Jannes i Jambres przeciwstawili się Mojżeszowi, tak samo będzie z tymi ludźmi, których umysły są wypaczone odnośnie Prawdy”. I kiedy organizacja dalej . . . bierze jakiegoś człowieka, właśnie poprzez tę organizację, to pokazało, że to nie przyszło od Boga; ponieważ Bóg czyni te rzeczy aby przyciągnąć uwagę ludzi, a później idzie za tym Przesłanie. Jeżeli nie, wtedy To nie jest Bóg. To nie jest Bóg! Bóg zawsze to robi.

171 Judasz Tego nie mógł zrozumieć. Chodził bezpośrednio z Nim, lecz nie zobaczył Tego.

172 Lecz ten prawdziwy, ustanowiony przez Boga, ten prawdziwy gen, ten prawdziwy zarodek, dusza z Boga, która była w Bogu przed założeniem świata; pamiętajcie, wy, którzy naprawdę macie dzisiaj wieczorem w sobie Bożego Ducha, byliście w Chrystusie, ponieważ On był pełnią Słowa. On był cielesnie pełnią Boskości. Bóg był w Chrystusie, jednając świat ze Sobą. Czy wy w to wierzycie? Zobaczcie, On był w Chrystusie. Więc, jeżeli wy byliście w Bogu, gen, słowo, atrybut, od początku, to chodziliście z Nim tu na ziemi, rozmawialiście z Nim na ziemi, cierpieliście z Nim na ziemi, umarliście z Nim na Golgocie i zmartwychwstaliście z Nim; i teraz siedzicie na niebiańskich miejscach w Chrystusie Jezusie, mając społeczność z Nim (ze Słowem) kiedy On karmi wasze dusze, ponieważ „Człowiek żyć będzie każdym Słowem, które wychodzi”.

173 Nie słowem metodystycznym, nie słowem baptystycznym; pamiętajcie, jeżeli coś z tej ofiary pozostało, musiało zostać spalone przed porankiem, ponieważ jutro jest następny wiek kościoła. Prawda? Druga Mojżeszowa, To prawda. Symbol, przedobraz tej Ofiary.

174 Drzwi. Powiedział: „Ja przygotuję jedno miejsce. Nie . . . Wy nie będziecie Mi oddawali czci w każdym drzwiach, jakie Ja wam dam; ale są jedne Drzwi i w tych Drzwiach umieszczę Moje Imię”. I tam, gdzie Pan umieści Swoje Imię, to jest to miejsce, gdzie Bóg przyjmie twoją ofiarę. My zrobiliśmy wszelkiego rodzaju drzwi, lecz Bóg uczynił jakieś Drzwi. Bóg zrobił Drzwi, a tymi Drzwiami był . . . Ewangelia Świętego Jana, rozdział 10-ty, Jezus powiedział: „Ja jestem Drzwiami”.

175 Bóg umieścił Swoje Imię w Jezusie. Czy wy w to wierzycie? On był Synem Bożym. Każdy syn przychodzi w imieniu swojego ojca. On powiedział: „Przychodzę w Imieniu Mojego Ojca, lecz wy Mnie nie przyjmujecie”. Ja przychodzę w imieniu mojego ojca, ty przychodzisz w imieniu twojego ojca. Jezus przyszedł

w Imieniu Swojego Ojca, więc Jego Ojciec ma na Imię Jezus; dokładnie, ponieważ On przyszedł w Imieniu Swojego Ojca.

¹⁷⁶ „A wy Mnie nie przyjmujecie. Inny przyjdzie i tego przyjmiecie”. Przyjmiecie wasze denominacje i pójdziecie z nimi dalej. Idźcie sobie, Biblia mówi: „Na to zostali wzbudzeni, aby wypełnić to miejsce. Ślepi, nadzy, i nie wiedzą o tym”. Kościół, religia, och, bardzo pobożni, zupełnie tak samo, jak Kain; składał ofiarę, wszystko robił dokładnie tak samo jak Abel. Jednak przez objawienie, zostało mu to objawione czym ten sakrament był, nie chodzi o plony ziemi ani o coś, czego ty dokonasz własnymi rękoma.

¹⁷⁷ Wierzący widzi to Słowo, które się stało ciałem; inni nie mogą tego dostrzec.

¹⁷⁸ Wszyscy ci Izraelici, po tym jak widzieli, że Mojżesz tego dokonał, dali się wciągnąć do tej wielkiej rady, która miała się odbyć i każdy z nich powiedział: „Pójdziemy z Balaamem, ponieważ uważamy, że doktor Balaam ma rację. On jest mądrzejszy, jest bardziej wykształcony i wszystko, więc my po prostu to przyjmujemy”.

¹⁷⁹ I Bóg nigdy im tego nie wybaczył, On zniszczył ich właśnie tam, na pustyni. I Jezus, Osobiście, powiedział: „Oni nigdy nie powstaną, nikt z nich nie jest zbawiony”. Jezus powiedział. . .

¹⁸⁰ Oni mówili: „Nasi ojcowie jedli manę na pustyni przez czterdzieści lat”.

¹⁸¹ On rzekł: „Oni są martwi, każdy jeden, Wiecznie odłączeni od Boga. Oni są martwi, każdy jeden”. Pewnie! Ponieważ posłuchali błędu. Gdy Mojżesz, uwierzytelniony przez Boga lider, pokazał im drogę do ziemi obiecanej i oni szli do tej pory dobrze, lecz potem nie weszli razem z nim.

¹⁸² Więc, wierzący mogą To zobaczyć, lecz niewierzący nie mogą dostrzec Tego uwierzytelnienia.

¹⁸³ Patrzcie jaki Kajfasz był pobożny. Patrzcie na tych wszystkich kapłanów, jacy oni byli pobożni. A Jezus odwrócił się i powiedział: „Wy jesteście od waszego ojca diabła, i dokonacie jego dzieł”.

¹⁸⁴ Lecz tam było kilku wierzących, siedzieli tam. Myślisz, że ci uczniowie mogli zrozumieć, gdy Jezus powiedział: „Ja i Mój Ojciec jesteśmy jedno”? Oni nie mogli Tego wytłumaczyć. Gdy On powiedział: „Jeżeli nie będziecie jedli ciała Syna człowieczego i pili Jego Krwi, nie macie Życia”. Czy oni To umieli wytłumaczyć? Nie. Lecz oni w To wierzyli, ponieważ widzieli Boga, uwierzytelnionego, który stał się ciałem.

¹⁸⁵ Jezus powiedział: „Jeżeli Ja nie wykonuję dzieł Mojego Ojca, to Mi nie wierzcie. Ale, jeżeli wykonuję dzieła Mojego Ojca, Słowo, które zostało przepowiedziane dla mnie, abym je czynił, to wy. . . Jeżeli nie możecie Mi uwierzyć, wierzcie uczynkom,

które Ja wykonuję, abyście mogli być zbawieni”. Widzicie? Jezus powiedział: „Moje Owce znają Mój Głos. One znają Moje Słowo, one To widzą, gdy To jest potwierdzane na ten wiek”.

¹⁸⁶ „Więc Kajfasz też znał Słowo!” Ale nie Słowo na *tamten* wiek. On miał to słowo, które faryzeusze mu wcisnęli, ale nie uwierzytelnione Słowo tej godziny.

¹⁸⁷ „One poznają Mój Głos, one poznają Mój znak, one poznają Mój cud”. Jak teraz . . .

¹⁸⁸ Och, wróćmy do naszego tekstu, bo inaczej ominiemy wiele miejsc Pisma, ponieważ muszę, tak czy owak, skończyć w ciągu kilku następnych minut, bo za kilka minut będzie dziesiąta. Ja Go miłuję.

¹⁸⁹ Przyjaciele, wy, którzy przed chwilą przechodziliście pomiędzy rzędami i złożyliście tę ofiarę; ludzie, którzy karmią moje dzieci i ubierają je; wy, którzy wrzuciliście swoje (ciężko zarobione) pieniądze na tacę, czy wiecie gdzie to idzie? To mi pomaga dostać się za granicę, do pogan, którzy nigdy nic o Bogu nie słyszeli. To jest to, co ja z tym robię, z każdym groszem. Bóg jest moim Sędzią. Są tu niektórzy z moich . . . ten człowiek, który tu teraz siedzi, jest w—w służbie skarbników w moim zborze. Ja dostaję sto dolarów tygodniowo i to wszystko; reszta idzie na finansowanie zgromadzeń za granicą, gdzie oni nie mogą przyjść.

¹⁹⁰ Kościoły mnie nie znoszą. One mnie nie chcą. Nie. To prawda! Oni mnie teraz nazywają: „On jest . . .” Oni mówią: „On jest ‘Tylko Jezus’ czy coś takiego, lub jakimś heretykiem, fanatykiem i wszystkie takie rzeczy, Jezabel”. I ja tego oczekuję, oni mojego Pana nazywali „Jezabel”, mówili na Niego . . . nie Jezabel tylko „Belzebub”. Wyzywali Go od tych wszystkich złych rzeczy. „Jeżeli Pana domu nazywali ‘Belzebubem’, o ileż bardziej będą tak nazywać Jego uczniów?” Więc to nie robi żadnej różnicy.

¹⁹¹ A wy sami, z Bożą pomocą, wy myślicie, że stałbym tutaj jako wielki obłudnik i mówił wam coś . . .? Albo czy ja bym się z tym nie zjednoczył, gdybym uważał, że to jest od Boga?

¹⁹² Ale jeżeli ja was kocham i wiem jaka jest Prawda . . . Czy kiedykolwiek słyszeliście żebym powiedział coś w Imieniu Pana, co by się nie wypełniło? Nie. Pytam każdego. Tysiące rzeczy zostało powiedzianych, one wszystkie się wypełniły. Pamiętacie czas, kiedy Samuel został wywołany, myślę, że to było to, i on powiedział . . .? Izrael chciał stać się taki, jak pozostałe narody. I to jest to, do czego wy, zielonoświątkowcy, dochodzicie. Wy chcecie postępować tak, jak reszta ludzi. Wy nie jesteście tego rodzaju ludźmi. Trzymajcie się od tego z daleka. Te wielkie kościoły i wielkie, fajne rzeczy, O, bracie, nie czyn tego. Głosimy, że przyjdzie Pańskie jest bardzo blisko, pójdźmy tam, na pola misyjne, i głośmy poganom. Widzisz, zrób z tym coś.

193 Ale, widzicie, Samuel powiedział: „Czy ja kiedyś chociaż raz wziąłem od was jakieś pieniądze na moje utrzymanie?”

194 Oni powiedzieli: „Nie, Samuelu, ty nigdy tego nie zrobiłeś”.

195 Powiedział: „Czy kiedykolwiek coś wam powiedziałem, w Imieniu Pana, co potem się nie stało?”

196 „Och, zgadza się, Samuelu. My wierzymy, że ty jesteś prorokiem posłanym przez Boga. Tak jest. Wszystko, co ty powiedziałaś, stało się, Samuelu. Lecz my tego chcemy pomimo wszystko”. Widzicie co się stało. O, bracie, to Pismo Się po prostu ciągle powtarza, tam i z powrotem, przez całe Pismo, bo to jest Boży sposób postępowania, widzicie. Widzicie, wy trafiliście na taki czas.

197 Przejdźmy naprawdę szybko do naszego tekstu. Więc, ja tu już jestem tyle czasu i nawet jeszcze nie doszedłem do mojego tekstu.

198 To jest na moim sercu! Kocham was! Nie zgińcie razem z tym światem! Jeżeli jesteście z tego świata, to zginiecie razem z tym światem. Jeżeli jesteście z Boga, pójdziecie z Nim w zmartwychwstaniu. Dlatego dzisiaj zmieńcie naturę z miłości do świata i rzeczy tego świata, i tych wszystkich wyznań wiary, i takich rzeczy, i spójrzcie prosto na Golgotę, na waszą Ofiarę; spotkajcie się z Nim tam, na tym gruncie, ponieważ to jest jedyne miejsce, na którym On się z wami kiedykolwiek spotka. On . . .

199 Metodyści mówią: „To jest w naszym kościele”; baptyści mówią, zielonoświątkowcy i *tacy*, i prezbiterianie, i *tacy*.

200 Lecz On powiedział: „Spotkam się z nimi w jednym miejscu, w Miejscu, w którym Ja umieszczę Moje Imię”. To jest w Jezusie Chrystusie. Właśnie tam Bóg złożył Swoje Imię. To jest jedyne miejsce, gdzie On się z tobą spotka; i to jest Chrystus, to jest Słowo, ten sam wczoraj. . . I to tak rosło, najpierw stopy, biodra. A teraz to jest w głowie i przygotowuje się na odejście; manifestuje się Oblubienica, w pełnym wymiarze, taka sama jak Oblubieniec.

201 Przejdźmy teraz naprawdę szybko do naszego tekstu, na jakieś dziesięć minut, a potem zakończymy. Więc nasz tekst, my wszyscy będziemy chcieli go rozważyć. To wydarzyło się ponownie, tak jak nasz tekst, tak jak to się zwykle odbywało.

202 Bóg posłał Swojego proroka, gdy On. . . Słowo to obiecało w Malachiasza 3, „Poślę posłańca, przed Moim obliczem, aby zwiastował Jego przyjście”.

203 Teraz, jeżeli chcecie to potwierdzić, udowodnić to; Mateusz, rozdział 11-ty, potwierdza to samo. Kiedy uczniowie Jana przyszli i zobaczyli Jezusa, powiedzieli: „Jan jest w więzieniu”. Powiedzieli: „Przyszliśmy żeby Cię zapytać, czy on. . .”

204 Orle oko Jana zmętniało. I on był w więzieniu, przygotowywał się na śmierć; powiedział: „Idźcie i zapytajcie Go”.

205 Widzicie, Jan powiedział: „Och, w Jego ręku jest wiejadło, On starannie wycyści Swoje klepisko”. On myślał, że Millenium miało się zacząć już wtedy, on myślał, że ziarno było gotowe. Ale ono musiało umrzeć i przejść do łodygi, wzejść na nowo, tworząc prawdziwą Oblubienicę. Więc on powiedział, że: „On zgromadzi Swoją pszenicę do spichlerza, i że On spali, ogień”. Patrzcie, co—co ten zwiastun Chrystusa, w *tamtym* wieku, co on powiedział, że się stanie. „To ziarno. . .”

206 Mam nadzieję, że nie śpicie. To ziarno jest tutaj! Ono zostanie zebrane do spichlerza. To była ta Oblubienica, ta jej część. Lecz co On powiedział, że stanie się ze słomą? Ona zostanie spalona w ogniu nieugaszonym. Szukajcie zbawienia teraz, dopóki możecie. Bądźcie ziarnem, nie słomą. Widzicie? Wejdźcie do tego Życia, nie do tej starej, martwej formy; wejdźcie do Życia Chrystusa, do zmanifestowanego Słowa, tego. . . zostało zmanifestowane i potwierdzone, że tak jest. To jest—to jest czas zbiorów, nadciąga kombajn. Wy lepiej wejdźcie do tego ziarna, ponieważ łuska zostanie pozostawiona.

207 Więc, my widzimy że to się stało, Jezus. . . Tutaj kończę mój cytat, Mateusz 11. Widzicie, On nie dał Janowi. . . On mówi: „Teraz, czekajcie, ja dam Janowi książkę o tym, jak ma się zachowywać: *Wierzący W Więzieniu*”. Nie! On powiedział: „Stójcie wokół i obserwujcie co się dzieje. Wróćcie do Jana i opowiedzcie mu co się dzieje: chromi chodzą, ślepi widzą, umarli wstają, a Ewangelia zwiastowana jest ubogim”. To jest dokładnie to, co prorok powiedział, że się stanie. „I błogosławieni jesteście wy, którzy się Mną nie zgorszycie”.

208 I jego uczniowie zaczęli przemierzać pagórek, On się odwrócił, rzekł: „Co wysłżicie oglądać, kiedy posłżicie zobaczyć Jana? Czy posłżicie zobaczyć człowieka wystrojonego w miękkie szaty, i tak dalej, odwrócone kołnierzyki i wszystko takie, wiecie?” Powiedział: „Tacy są w pałacach królewskich, oni całują dzieci i grzebią zmarłych, taki nie wie jak trzymać miecz obosieczny”. Widzicie? Powiedział: „Co wysłżicie oglądać? Trzcinę, chwiejącą się na byle wietrze?” („Chodź tu, Janie, ja ci dam więcej pieniędzy, jeżeli tutaj przejdiesz”. „Więc, błogosławię Boga, nie jestem więcej metodystą, ja będę zielonoświątkowcem, ja będę prezbiterianinem, ja będę *tym, tamtym*, jak długo tam jest więcej pieniędzy”.) Powiedział: „Wy nie wysłżicie oglądać trzciny chwiejącej się na wietrze”. Powiedział: „Co wy wysłżicie tam oglądać — proroka?” Rzekł: „Tak, i więcej niż proroka”.

209 Jan właśnie oddał Jezusowi najmizerniejszy hołd, jaki tylko mógł. Wiedział, że tak się musi stać; zapytał Go, po tym jak Go

przedstawił i widział nad Nim ten Znak, powiedział: „To jest Mesjasz”, potem przychodzi i pyta: „Czy ty Nim jesteś, czy mamy wypatrywać innego?”

²¹⁰ Ale, zobaczcicie, Jezus, wiedząc to, odwrócił się i wyraził się o nim z uznaniem, powiedział: „Co wyszłście oglądać, trzcinę, chwiejącą się na wietrze?” Powiedział: „Do dzisiejszego dnia nie narodził się z niewiasty tak wielki człowiek jak Jan”. Tak jest! Jaki to był komplement dla tego człowieka!

²¹¹ Ale, widzicie, to tam było, proroctwo wypełniło się wprost na ich oczach, przyszedł zwiastun, dokładnie tak jak powiedział Malachiasz. Więc to jest Malachiasz 3, nie Malachiasz 4.

²¹² Jan Chrzciciel to Malachiasz 3, Jezus to powiedział. Gdy Go pytali, powiedzieli: „Dlaczego uczeni w piśmie mówią . . .”

Powiedział: „On już przyszedł. Oni zrobili to, co mówili”.

²¹³ Lecz pamiętajcie, Malachiasz 3, zaraz po Malachiasz 3, prorok, czwarte przyjście Jana Chrzciciela w . . . albo . . . Eliasza. Piątym przyjściem będzie Objawienie 2, świadkowie, gdy on przychodzi do resztki Żydów. Lecz Bóg użył tego samego Ducha pięć razy: łaska, J-e-z-u-s, to zawsze był Jezus, przez cały czas; w-i-a-r-a, ł-a-s-k-a i tak dalej. Widzicie? Liczba pięć to liczba łaski i On jej użył. Nie użył tylko trzy; nie użył tylko dwa, trzy, cztery. On tego używa pięć razy.

²¹⁴ Teraz, teraz to szybko zauważcie, kiedy kończymy. On rzekł: „Oto jest ten, o którym powiedziano: ‘Posyłam Mojego posłańca przed Moim obliczem’”.

²¹⁵ Lecz w Malachiasz 3, zaraz po tym, jak *ten* prorok prorokował, cała ziemia ma zostać spalona, a sprawiedliwi mają chodzić po prochach niegodziwców. Widzicie? Dokładnie! Widzicie, to jest proroctwo Malachiasz 3.

²¹⁶ I zauważcie, w Łukasza 17, On powiedział: „W tych ostatecznych dniach znów będzie tak, jak w Sodomie i Gomorze”. Czy my to mamy? Czy mamy znowu Sodomę i Gomorę? Całe narody, patrzcie na to. Patrzcie, co on powiedział o Anglii, cała ta rzecz jest wypaczona. Nawet żywność jest wypaczona. I spójrzcie tutaj, co nauka . . . Widzicie, w *Reader's Digest*, myślę że z ostatniego miesiąca, oni mówią: „Młodzi chłopcy i dziewczęta przechodzą swój średni wiek pomiędzy dwudziestym a dwudziestym piątym rokiem życia”. Spotkałem ich na zgromadzeniu, młode dziewczyny w menopauzie, dwadzieścia, dwadzieścia dwa lata, w menopauzie. Czemu należy to przypisać? Temu wypaczeniu, krzyżowaniu. To jest dokładnie to, co spowodowało zepsucie, cała ta rzecz skaziła ciało. My nie jesteśmy niczym, jak tylko paskudną . . . tak samo, jak skrzyżowana roślina.

²¹⁷ Weźcie skrzyżowaną roślinę i wystawcie ją tam, na zewnątrz, każda bakteria do niej przyleci. Ale ta autentyczna, oryginalna

roślina — każda bakteria od niej ucieknie, nie może na niej zostać. I to jest właśnie to, co dzieje się z kościołem, my go skrzyżowaliśmy.

²¹⁸ Tak ma się rzecz z tym starym koniem Perry Green'a, on tam pewnego dnia zrzucił tego chłopca, on nie jest niczym innym niż jedną czwartą konia. Widzicie? Jedyne czym on jest, on . . . On jest jak muł, on jest—on jest . . . muł nie wie kim jest jego ojciec ani matka, on nie wie nic; on jest w połowie mułem i w połowie koniem, i w połowie *tym* i osłem; on nie wie kim on jest. Nigdy byś nie mógł . . . On będzie czekał przez całe życie, by móc cię kopnąć. Tak jest! Możesz go wołać, mówić: „Chodź tu, chłopcze. Chodź tu, chłopcze”. On będzie trzymał uszy podniesione i: „Hą! Hą! Hą! Hą!” Widzicie?

²¹⁹ Tak mówią niektórzy z nich: „Dni cudów przeminęły, Hą! Hą! Hą!”, te połowiczne krzyżówki, rzekomo są członkami kościoła i chrześcijanami. Nie mówię tego jako żart, ale to Prawda. Lecz autentyczny, czystej krwi, brat, on wie kim był jego ojciec, kim była jego matka, kim był jego dziadek i babcia, możesz go czegoś nauczyć, on jest szlachetny.

²²⁰ I prawdziwy chrześcijanin, który narodził się z Ducha Świętego i jest napelniony Bożą mocą i Słowem, on wie kim jest jego ojciec, kim jest jego matka, kim był jego dziadek i babcia, on o Tym wszystko wie. Możesz go czegoś nauczyć.

²²¹ Ale te połowiczne krzyżówki, to jest to, co przyszło do kościołów. Krzyżówka pomiędzy światem a organizacjami religijnymi, i powtykali trochę Słowa *tu*, trochę Słowa *tam*, akurat tyle, żeby zwieść. Tak jest. Kiedy widzicie prawdziwe Słowo Boże zmanifestowane, tak jak to widział Kajfasz i inni, oni się odwrócili, oni Tego nie znają. Hybrydy!

²²² Teraz, my również widzimy w tym przesłaniu, Izajasz 40:3, że Jan został uwierzytelniony. On rzekł: „Głos proroka, wołającego na pustyni: ‘Przygotowujcie drogę Pańską, prostujcie Jego ścieżkę.’” Kościół mu nie uwierzył, ponieważ on nie był z ich grupy. Ten prorok był wychowany na pustyni i przyszedł nie znając nikogo. On miał na sobie tego samego Ducha, którego miał Eliasz: on był człowiekiem pustyni, on nienawidził niemoralnych kobiet.

²²³ Pamiętacie jak Eliasz . . . Z jakiego powodu odcięto mu głowę? To Jezabel. Jezabel była przyczyną jego śmierci. Ona go wygoniła na pustynię.

²²⁴ Jan Chrzciciel, jeszcze jeden miłośnik pustyni, myśliwy, człowiek lasu. Patrzcie na niego. On nie miał wykształcenia. Patrzcie, na jego—jego tekst, on nie był podobny do teologa. On mówił: „O, wy, pokolenie żmijowe!” Najobrzydliwszą rzeczą, jaką można znaleźć na pustyni, najbardziej podstępna, był—był wąż. I on wołał na tych kapłanów: „Wy, pokolenie żmijowe! Kto was ostrzegł, aby uciekać przed nadchodzącym gniewem?

Nie zaczynajcie mówić: 'My należymy do *tego* i my mamy *to* czy *tamto*', ponieważ mówię wam, Bóg może z tych kamieni," pustynia. Również „Siekiera” (to, czego on używał) „jest przyłożona do pnia drzewa; i każde drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, będzie wycięte i wrzucone do ognia”. Amen.

225 On był kaznodzieją natury. Wielki Boży mąż, żył krótko, ale z pewnością rzucił na ziemię ogień. Przez sześć miesięcy swojej usługi wstrząsnął tamtym pokoleniem. Bóg wychowywał go przez trzydzieści lat, żeby wydobyć z niego tych sześć miesięcy. Ale Bóg postępuje na Swoją Własny sposób, On wie co jest Jego żniwem.

226 I my teraz widzimy, że to jest dokładnie to, co miało miejsce. Oni mu nie wierzyli, ponieważ on nie był z nich. Nie. Oni postępowali tak jak zwykle, oni *Tego* nie widzieli. Oni nie wierzyli Bożemu Słowu z Malachiasza 3, inaczej wyraźnie by zobaczyli, co do litery, że on był tym zwiastunem. Oni nie mieli proroka przez czterysta lat, i tutaj nagle jeden pojawia się na scenie. Widzicie? A ludzie, ci wierzący, wierzyli mu, że on nim jest. Widzicie, tamci w *To* nie wierzyli. Oni nie wierzyli, mimo że widzieli, iż litera całkowicie się potwierdziła, to, co On powiedział, że będzie czynił i wszystko, i widzieli *To* wyraźnie potwierdzone, kiedy to Słowo przyszło prosto do wody, do proroka. Oni tam stali.

227 Wielu jest takich, którzy sprzeczą się co do tego miejsca Pisma o Janie. Widzicie, Jan powiedział: „To ja potrzebuję chrztu od Ciebie, dlaczego Ty przychodzisz do mnie?”

228 Jezus powiedział: „Pozwól, by tak się stało, ponieważ tak . . . lecz tak, przystoi nam, godzi się nam (przystoi), żebyśmy to wypełnili. W porządku, Janie, ty, będąc prorokiem, ty wiesz, że ofiara musi zostać obmyta zanim zostanie złożona. I Ja jestem tą Ofiarą, a ty jesteś prorokiem i wiesz o tym”. Wtedy on Mu uległ i ochrzcił Go. Widzicie? I on wiedział, że tak było.

229 Patrzcie, oni się z niego śmiali, nazywali go: „dzikim, krzyczącym, nieuczonym fanatykiem,” jak zwykle, tego proroka, który poprzedzał pierwsze przyjście Jezusa.

230 Ja nie mówię, że oni są . . . nie mają dzisiaj takich samych podróbek tego oryginału. Oni to mają, absolutnie. Lecz pamiętajcie, tam gdzie widzicie fałszywy dolar, musi być prawdziwy dolar, na podstawie którego on został podrobiony. Tam, gdzie widzicie kogoś kto udaje, że jest chrześcijaninem, gdzieś musi być prawdziwy chrześcijanin; bo gdyby tak nie było, *ten* byłby oryginałem. Musicie dotrzeć do oryginału. Ale sprawdźcie tego pierwszego i zobaczcie czy ten oryginał dokładnie zgadza się z obietnicą. Jeśli tak jest, to wiercie w *To*: w obietnicę na ten wiek.

231 Potem proroctwo Jana zostało uwierzytelnione w Bożym porządku. Słowo przyszło do proroka i potwierdziło, że on naprawdę jest tą osobą.

232 Jeszcze raz, Jezus przyszedł w... inny niż ich zrozumienie tego proroctwa. Oni Tego w ten sposób nie rozumieli. (Więc, teraz zbliżamy się do końca.) Lecz zgodnie z tym prorockim Słowem, To wypełniło się co do joty. Proroctwo się wypełniło; lecz To nie było w taki sposób, jak oni myśleli, że To będzie. Teraz, jak oni mogli rozumieć i wiedzieć co jest właściwe, albo niewłaściwe? Oni patrzyli czy to było uwierzytelnione przez Boga, czy Bóg interpretował to, co On powiedział. Powstawali fałszywi Jezusowie i prowadzili ludzi, wielu... cztery, tam, na pustyni i tak dalej; ale on nigdy nie udowodnił, że jest coś o nim w Słowie, widzicie, tak jak On mówił.

233 Jezus, kiedy On przyszedł, On miał być Prorokiem. Tak jest! A dzisiaj, zanim Jezus przyjdzie ponownie, pełna manifestacja osoby Jezusa Chrystusa ma zostać zmanifestowana w ciele. Pomyślcie o tym! Jezus powiedział: „Jak było za dni Sodomy, tak będzie w czasie przyjścia Syna człowieczego, gdy Syn człowieczy się objawia”. Co to znaczy *objawia*? Odsłania, daje się poznać. Ta tajemnica została wydobyta, objawiona. W dniu, w którym Syn człowieczy się objawi, świat będzie w stanie Sodomy. Mamy to, prawda? Tak! Ilu w to wierzy? On jest w stanie Sodomy. I to jest dokładnie prawda! Patrzcie gdzie to się teraz rozwija.

234 Pamiętajcie, że w każdym gronie ludzi, które zbierzecie, zawsze są trzy grupy ludzi: to są tak zwani wierzący, niewierzący i wierzący. Mamy ich w każdej grupie. Oni ich mieli w każdym czasie. To byli Sodomici, to byli—to byli ludzie Lota i był Abraham.

235 Grupa Abrahama została wywołana, jego nie było w Sodomie od początku. Więc obserwujcie ich Przesłanie! Oni wypatrywali obiecanego syna, wypatrywali go latami. Bóg pokazał Abrahamowi wiele wielkich znaków i cudów, lecz tutaj Bóg Osobiście zstąpił jak człowiek!

236 Powiecie: „To był Anioł”.

237 Abraham Go nazywał: „Pan,” z dużej P-a-n. Każdy czytelnik Biblii wie, że P-a-n, z dużej, to Elohim. „Na początku Bóg”, Pan Bóg, Elohim, Ten samowystarczalny. Abraham Go nazywał „Pan Bóg, Elohim”.

238 Więc, zauważcie, było dwóch ludzi, którzy poszli do Sodomy z przesłaniem, i oni głosili do Sodomitów. Oni niczego nie dokonali, tylko ich zaślepili; czyli głoszenie Ewangelii zaślepią niewierzącego.

239 Ale patrzcie jakiego rodzaju znak otrzymała grupa Abrahama!

240 Więc my mamy być królewskim Nasieniem Abrahama, Izaak był tym naturalnym nasieniem. Ale Nasienie wiary, wiara w obiecane Słowo, w *obiecane* Słowo (nie przeoczcie Tego) była tym królewskim Nasieniem; to było to Nasienie, wiara Abrahama. „My, będąc martwymi w Chrystusie, my jesteśmy Nasieniem Abrahama, jego współdziedzicami zgodnie z obietnicą.”

241 Zauważcie, kiedy to wszystko działo się tam, w Sodomie, tam było dwóch usługujących, głosili wielkie przesłanie.

242 Był Jeden, który tam siedział na górze, z grupą Abrahama, który się nie zadawał z tą grupą na dole. Teraz obserwujcie Tego, który pozostał z grupą Abrahama, jakiego rodzaju znak On im dał. On rzekł. . . Więc, pamiętajcie, jeszcze kilka dni wcześniej on miał na imię Abram; a ona była S-a-r-a-j, nie S-a-r-a (księżniczka). I ten Człowiek, odwrócony plecami do namiotu. . .

243 Kobiety były wtedy inne niż teraz. One muszą wychodzić i przejmować sprawy swoich mężów, i całą resztę, wiecie. Lecz wtedy one tego nie robiły; one pozostawały z tyłu.

244 Więc oni. . . więc ci Aniołowie tam siedzieli. Posłaniec, i On powiedział: „Abrahamie, gdzie jest twoja żona, Sara (S-a-r-a)?” Skąd On to wiedział? Skąd On to wiedział?

245 Abraham rzekł: „Ona jest w namiocie za Tobą”.

246 On rzekł: „Zamierzam cię odwiedzić, zgodnie z tym czasem, tak jak ci obiecałem. Zamierzam cię odwiedzić”. I Sara tak jakby śmiała się do siebie.

247 On był odwrócony plecami do namiotu i rzekł: „Dlaczego Sara się śmiała, mówiąc: ‘Jak to się może stać?’” Gdyby ona nie była w tym czasie w Abrahamie, jego oblubienicą, Bóg by ją zabił. To samo byłoby dzisiaj z nami, przy całej naszej niewierze, gdybyśmy nie byli w Chrystusie. To nas trzyma, widzicie. On nie mógł zranić, lub nie mógł zabrać Sary, nie raniąc Abrahama. Widzicie?

248 A więc pamiętajcie, Jezus powiedział: „Jak było w dniach Sodomy, tak będzie w czasie przyjscia Syna człowieczego”. Widzimy, że wszyscy się zgadzają, iż świat znajduje się w stanie Sodomy. Niedawno wziąłem do ręki gazetę wychodzącą w Los Angeles i myślę, że tam jest powiedziane: „Homoseksualizm rośnie w Los Angeles, dwadzieścia czy trzydzieści procent każdego roku, taki jest przyrost”. To jest. . . Och, to okropne! W naszym rządzie i wszędzie, wszystko po prostu stało się wypaczone. Tak jest! Cała ta rzecz, cały system, kościół i wszystko inne jest wypaczone. To jest wypaczony wiek.

249 Chciałbym teraz o coś zapytać was, teologów, moich braci. Nie mówię przeciwko tobie, mój drogi bracie; ja tutaj jestem żeby ci pomóc, bracie. Ja tutaj jestem żeby stanąć na tym, co Boże

Słowo mówi, że jest właściwe, podaje ci rękę i wyprowadzam z tego tę reszszę ludzi. Dokładnie!

²⁵⁰ Lecz, zobacz tutaj, nigdy wcześniej nie mieliśmy posłańca, tam w Sodomie, którego nazwisko kończyłoby się na h-a-m, do teraz. Mieliśmy Spurgeona, Wesleya, Lutra i wszystkich innych, lecz nie mieliśmy wcześniej międzynarodowego posłańca, którego nazwisko kończyłoby się na h-a-m. Tak jest! Widzicie, G-r-a-h-a-m, sześć liter, G-r-a-h-a-m, Billy Graham; ten słynny ewangelista, wielka Boża praca, ten człowiek został posłany przez Boga. Tak dobrze opanował to usprawiedliwienie, że wstrząsa tym narodem, widzicie, w ten sposób. Nie ma . . .

²⁵¹ Patrzcie na Orala Robertsa, posłanego do denominacji zielonoświątkowej. Kiedy tam mieli takiego jak on?

²⁵² Sześć liter, nie siedem. Abraham, to A-b-r-a-h-a-m, siedem. Billy Graham, to G-r-a-h-a-m, sześć.

²⁵³ Patrzcie teraz na tych posłańców. Patrzcie na ten czas, w którym jesteśmy, nigdy w historii nie było takiego czasu. Patrzcie na te same znaki, które On obiecał, że zostaną dane każdej grupie. Patrzcie gdzie oni się znajdują. Dokładnie tak samo poukładane, ustawione we właściwym porządku. Natura, świat, wszystko, nastawione dokładnie na ten czas.

²⁵⁴ Teraz, nie przeoczcie Tego, kiedy podamy resztę tego Pisma w zarysie! Teraz szybko, bo za długo was trzymam. Wo . . . Patrzcie tu. I według tego proroka, on przyszedł dokładnie zgodnie ze Słowem, dokładnie we właściwym czasie.

²⁵⁵ Teraz, patrzcie teraz na wiek, w którym żyjemy. Czy nie żyjemy właśnie w czasie Sodomy? Patrzcie na posłańca do grupy Abrahama. Patrzcie na liczby, litery i numerologię jego imienia. Powiecie: „Imię nie ma żadnego znaczenia”. Nigdy nie pozwólcie żeby ktoś wam to wmawiał. Dlaczego On zmienił imię Abram na Abraham, Saraj na Sara? Dlaczego On zamienił Szymon na Piotr i te wszystkie inne? Widzicie? Pewnie, że ma. Dokładnie!

²⁵⁶ Właśnie dlatego mówię żebyście nigdy nie nazywali swojego dziecka „Ricky,” „Elvis” czy coś takiego. *Elvis* to znaczy „kot”, *Ricky* to „szczur”. Widzicie, kiedy mówicie . . . To jest dokładnie prawda. „Les”, czy coś takiego, nigdy nie nazywajcie tak jednego z waszych dziecka . . . dzieci. Jeżeli nazwaliście, to szybko zmieńcie, ludzie. Nie . . . Wy to . . . Jeżeli wierzycie, że ja jestem Bożym sługą, nie przyczepiajcie takiego imienia temu biednemu dziecku. Widzicie? Nie, panowie, dajcie mu jakieś inne imię, oprócz tego. Ludzie! Nie powinienem był do tego przechodzić, bo jestem poza moim tematem, lecz ja to powiedziałem i już po wszystkim. Ja . . . Tak to się dzieje, nawet nie wiesz kiedy to powiesz. Widzicie?

²⁵⁷ Nazywali Go: „Obcym, wróżbitą, diabłem, Belzebubem”, i mówili: „On zrobił z Siebie Boga”. O, ludzie!

258 Czy prorok Izajasz nie powiedział: „On miał być nazywany Bogiem Mocnym”? Izajasz 9:6, „Dziecię nam się narodziło, syn jest nam dany i władza spocznie na Jego ramieniu, a Jego Imię będzie: Doradca, Książę Pokoju, Bóg Mocny, Ojciec odwieczny”. Tak jest! Również, Ewangelia Świętego Jana 1:1, „Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, a Bogiem było Słowo. A Słowo ciałem się stało i mieszkało między nami”. Czy wy w to wierzycie? On nie był tylko . . . On był Prorokiem, lecz On był więcej niż prorokiem; On był Bogiem-Prorokiem. Dlaczego On musiał przyjść?

259 Pamiętajcie, On przychodzi w potrójnym imieniu syna. Najpierw przyszedł w imieniu Syna człowieczego. On nigdy nie nazwał Siebie „Synem Bożym”. Wy o tym wiecie. Widzicie, On przyszedł w Synu człowieczym, w proroku. Sam Jahwe, Ojciec, nazywał Jeremiasza: „synem człowieczym”; prorok jest synem człowieczym. On przyszedł . . .

260 Więc On przyszedł po Dniu Pięćdziesiątnicy, On wrócił w formie Ducha Świętego, ponadnaturalnego Ducha. Teraz On jest Synem Bożym.

261 W Millenium On będzie Synem Dawida, siedzącym na tronie Dawida. Widzicie, On przyszedł w . . . On jest Synem Bożym, Synem człowieczym, Synem Dawida.

262 Och, Biblia jest pełna tych bryłek. Nie możemy ich wszystkich powybierać w ciągu jednego wieczora. Lecz teraz pasuje zająć się tymi. Jutro może nigdy nie zaświtać. Zanim nadejdzie jutro, możemy odejść. Być może głoszę do osoby, która umrze zanim nastanie poranek. Ja mogę umrzeć zanim nastanie poranek. Bracie, siostró, to nie jest mit, to są realne fakty! Nie znamy czasu, w którym odchodzimy, i kiedy ostatni oddech wyjdzie z twojego ciała, nie będziesz miał żadnej szansy. Uczyni to właśnie teraz, nie czekaj do rana, może być za późno.

263 Więc zauważcie, oni zrobili z Nim dokładnie to, co prorocy powiedzieli, że zrobią, oni postępują tak samo, w tym samym dniu, w Wieku Laodycejskim. Jeżeli chcecie się temu przyjrzeć, czytajcie Objawienie 3, „Ślepi, nadzy, a nie wiedzą o tym. Usunęli Chrystusa . . .” Gdy On zaczyna objawiać Samego Siebie ponownie w formie nasienia, to samo, co wpadło do gleby, wraca, by być Oblubienicą; po prostu Oblubienica i Oblubieniec jest tym samym ciałem i krwią, tą samą usługą, i tymi samymi rzeczami, czyniąc dokładnie to, co On uczynił; Duch.

264 I oni tutaj podrabiają i robią wszystko inne, i każdy ma swoją księgę, i biega, i to. Och, nigdy nie słyszeliście takich sensacji! I . . . [Brat Branham pociąga nosem—wyd.] „Ja teraz czuję diabła”. Wszyscy, *to i tamto*, tak niezgodne z pismem jak tylko może być!

265 I autentyczna rzecz leży tam bezpośrednio przed nimi, a oni odchodzą: „Oni nie należą do mojej organizacji”. No, no,

zobaczą tylko, po prostu ślepy prowadzi ślepego. Czy oni wszyscy nie wpadną do dołu? Zaślepieni przez ludzkie tradycje denominacyjne, oni Go usunęli z ich kościoła, Bóg powiedział w Objawieniu 3, że tak zrobią; jak zwykle, tak jak prorokowano.

²⁶⁶ Zauważcie jak Jezus się- . . . dał poznać Się tym uczniom, więc, my będziemy kończyć. Tych dwóch uczniów, Kajfasz . . . raczej Kleofas i jego przyjaciel. Teraz jesteśmy przy zmartwychwstaniu, poranek po zmartwychwstaniu, pierwsze zmartwychwstanie; jaki piękny poranek, Jezus wstał z martwych i żyje pomiędzy Swoim ludem. Jaka to piękna myśl!

²⁶⁷ On jest tu dzisiaj taki sam, jaki był tamtego dnia, ponieważ On jest ten sam wczoraj, dzisiaj i na . . . I bardziej objawia Siebie dzisiaj, niż w jakimkolwiek innym wieku od tamtego dnia; przeszliśmy przez pszenicę, lodygę i łuskę (teraz to wszystko jest przeszłością), wchodzimy ponownie w pszenicę. Widzicie, jesteśmy z powrotem w ziarnie.

²⁶⁸ Poznać jako . . . pozna . . . Patrzcie, jak On Się dał tym ludziom poznać, więc, pamiętajcie, jako ich Mesjasz (tuż zanim zakończymy) obiecanego Słowa na ten wiek. Zauważcie! On się ukazał tym . . . prorokom, tak jak On mówił, że to zrobi. Zauważcie: „Głupi i gnuśnego serca, aby uwierzyć, że wszystko, co napisali o Nim prorocy, miało się wypełnić”.

²⁶⁹ Patrzcie na Niego! On się odnosi z powrotem do Bożego Słowa, On nigdy do nich nie przyszedł i nie powiedział: „Nie poznajecie Mnie? Ja jestem Mesjaszem, który zmartwychwstał”. On tego nigdy nie powiedział. Widzicie, On tylko podał im miejsce Pisma; tak samo robił Jan i pozostali. Widzicie? On tylko . . . Oni to muszą sami wychwycić. Oni to muszą sami rozsądzić. Teraz, nie zasypiajcie, sami to rozsądźcie.

²⁷⁰ „Głupi, gnuśnego serca, aby uwierzyć we wszystko, co powiedzieli prorocy, że miało się wypełnić”. Jaka nagana dla tych, którzy twierdzili, że Go znają. Widzicie?

²⁷¹ Zauważcie jak On podchodził do tego tematu. On wcale nie przyszedł, jak powiedziałem kilka minut temu, i nie powiedział: „Więc, czy nie wiecie, że Ja jestem waszym Mesjaszem dla tego wieku? Czy nie wiecie, że Ja Nim jestem?” Prawdziwy sługa Boży nigdy nie identyfikuje samego siebie w taki sposób; Pismo identyfikuje kim On jest. Pewnie, że tak. Ale skierował ich uwagę na to, czego prorocy kazali szukać w wieku Mesjasza. Widzicie to? Od razu wrócił z powrotem: „Głupi i gnuśnego serca, by nie uwierzyć we wszystko co powiedzieli prorocy odnośnie Mesjasza, że ma się wydarzyć”.

²⁷² On, tak jak Jan, pozwolił żeby Słowo Biblii Go zidentyfikowało, kim On dla nich był. To powinno być wystarczająco jasne. Jeżeli Słowo Go zidentyfikowało, to powinno być jasne Kim była ta obietnica, na którą oni patrzyli.

Oni wiedzieli, że on miał...ktoś musiał w tamtym czasie wystąpić na scenę.

²⁷³ Więc, On powiedział: „Teraz, pozwólcie Mi pokazać, co Słowo mówi, że ma się wydarzyć w tym dniu”.

²⁷⁴ Czy ja dzisiaj wieczorem nie próbuję wam powiedzieć, Słowo za Słowem (nawet co do położenia, miejsca, nazwisk, liczb, wszystkiego innego, i wszystkich znaków, czasów, i wszystkiego), że my jesteśmy właśnie tutaj, w czasie końca? Z pewnością możecie zrozumieć o czym ja mówię. Widzicie? Patrzcie! To jest tak wyraźne, że nie powinno wymagać żadnej dalszej identyfikacji. Kiedy On był tu, na ziemi, powiedział: „Badajcie Pisma, wam się wydaje, że w nich macie Życie Wieczne, a one są tym...one świadczą o tym, czym Ja jestem, widzicie, kim Ja jestem”.

²⁷⁵ Zauważcie, On zaczął od proroka Mojżesza, proroka, V Mojżeszowa 18:15. Ja tutaj patrzę na Pisma. V Mojżeszowa 18:15, Mojżesz powiedział: „Pan, wasz Bóg...”

²⁷⁶ Widzicie, Bóg do niego przemówił na szczycie góry. Ale, o ludzie, te grzmoty; oni powiedzieli: „Niech—niech Pan...Niech Mojżesz mówi, nie Bóg, żebyśmy nie zginęli”.

²⁷⁷ On rzekł: „Dobrze powiedzieli. Ja będę...Ja do nich więcej nie będę mówił w taki sposób, lecz wzbudzę im proroka”. I takie było Jego przesłanie przez cały czas. Właśnie to powinno rozstrzygnąć całą sprawę na końcu. Po prostu musi, ponieważ Słowo Pańskie musi przyjść do proroka. Ono może przyjść tylko tam. W przeciwnym razie to łamie Boże Słowo i sprawia, że On mówi coś błędnego. Widzicie? Ono nigdy nie przyjdzie do seminarium. Ono przychodzi do proroka. I ten prorok posłany jest przez Boga, ustanowiony. I skąd wiecie, że jest tak, a nie tak jak człowiek powiedział... .

²⁷⁸ Mieliśmy Eliaszów, okrycia, i wszystko inne, płaszcze, i wszelkie rodzaje niedorzeczności, poszliśmy w organizacje, i wszystko inne.

²⁷⁹ Lecz przyjdzie na tę ziemię, zgodnie z Bożą obietnicą, autentyczny Boży sługa, zidentyfikowany przez Boga (przez Jego Słowo, będące odpowiedzią na ten dzień), który doprowadzi Oblubienicę do porządku (prawdziwą, drobną mniejszość kościoła) i zabierze ją do góry. Tak jest! On ogłosi: „Oto jest Ten, o którym mówiłem, widzicie, że przyjdzie”.

²⁸⁰ I wszystko, co powiedzieli o Nim prorocy, dla tego wieku, więc to by na pewno było interesujące, usłyszeć jak On to mówił. Czy wy byście nie chcieli usłyszeć jak On to mówił? „Wszyscy prorocy mówili o... .” Pamiętajcie, On mówił to, co mówili o Nim prorocy, cytując Samego Siebie, to, co On powiedział (i On był Słowem); cytował.

²⁸¹ Więc posłuchajmy Słów, które On cytował. Czy chcielibyście usłyszeć, co On im powiedział? Przytoczmy teraz ich rozmowę, zanim skończymy.

²⁸² Więc oni byli poinformowani o wszystkich ostatnich wydarzeniach dotyczących ukrzyżowania, o historii tego grobu i grobowca, i kobiet, które Go widziały, i inni mówili, że Go widzieli, i tak dalej. On rzekł . . . Oni—oni Go z tym zaznajamiali. A On wychodzi od razu ze Słowem o . . . cytując Samego Siebie w Słowie:

„Teraz, spójrzcie do Zachariasza 12”. (On musiał cytować Zachariasza 11:12.) „Bo On został sprzedany za trzydzieści srebrników. Czy Mesjasz nie miał zostać sprzedany za trzydzieści srebrników?

„W Psalmie 41:9, On został zdradzony przez Swoich przyjaciół. Widzicie?

„Zachariasz 13:7, opuszczony przez Swoich uczniów.

„W Psalmie 35:11, oskarżany przez fałszywych świadków.

„Według Izajasza 35:7, zamilkł przed Swoimi oskarżycielami i nie otwierał Swoich ust”. (W porządku, proszę pana.)

„Izajasz 50:6, On był biczowany.

„Psalm 22—22, On wołał na krzyżu: ‘Boże Mój, dlaczego Ty Mnie opuściłeś?’ Wszystkie Moje kości, patrzą się na Mnie. Przebili Moje ręce i Moje nogi”. (Patrzcie na proroctwa, o których On mógł mówić!)

„Izajasz 9:6, Dziecię nam się narodziło, panna pocznie i tak dalej.

„A także w Psalmie 22:18: oni—oni—oni podzielili pomiędzy siebie Jego odzienie.

„W Izajasza 7:14, panna pocznie.

„W Psalmie 22:7 i 8, zrobili z Niego . . . wyśmiany przez Swoich wrogów, Jego . . . mieli być Jego przyjaciółmi; Jego wrogowie, kościół.

„W Psalmie 22, jeszcze raz, On był . . . żadna kość nie miała zostać złamana, ale przebili Jego ręce i nogi.

„Izajasz 53:12, umarł ze złoczyńcami.

„Izajasz 53:9, posiniaczony i pogrzebany razem z bogatym bratem.

„W Psalmie 16:10, On został wzbudzony z martwych. Dawid tak powiedział: ‘Nie dopuszczę, żeby Mój Święty oglądał skażenie, ani nie zostawię Jego duszy w piekle.’ On został wzbudzony z martwych.

„Malachiasz 3, Jan Chrzciciel miał być Jego zwiastunem”.

²⁸³ I wszystkie te przedobrazy, do których On mógł przejść! Nawet Izaak był przedobrazem Jego na Górze. . . na tej górze, gdzie zabrał go jego ojciec, Abraham, w I Mojżeszowej 22.

²⁸⁴ Właśnie wtedy oni zaczęli rozumieć Kto wypełnił te Pisma zawierające obietnice na ten dzień. To właśnie wtedy, kiedy już było późno, oni zaczęli widzieć. „Och! Więc, poczekaj minutkę! Wiesz co?” Oni wtedy wiedzieli, że ich ukrzyżowany Przyjaciel, Jezus, był tym obiecany Prorokiem. Oni wiedzieli, ponieważ. . . Widzicie, oni nie zostali zaznajomieni z tymi miejscami Pism.

²⁸⁵ „Lecz, tutaj są te wszystkie rzeczy, które miały się wydarzyć na krzyżu, te wszystkie rzeczy. Głupi, gnuśnego serca, aby zrozumieć wszystko, co powiedzieli prorocy; że Mesjasz będzie cierpiął, wejdzie do Swojej chwały, a trzeciego dnia powstanie”.

²⁸⁶ Oni idą dalej, „Och, tak. To prawda. Widzę, że On—On. . . Oni mówią: Czy nasze serca w nas nie płonęły?” Nic dziwnego, że ich serca płonęły! To były wypełnione Proroctwa, które On podawał.

²⁸⁷ Wtedy zaczęli rozumieć, że ich Przyjaciel, ten Człowiek, z którym jedli, z którym rozmawiali, z którym byli związani, z którym łowili, leżeli w lasach, że tak wypełniło się każde Słowo tej obiecanej godziny! Tam to było. Oni przeszli dziesięć kilometrów, ale przypuszczam, że to się wydawało bardzo krótkim czasem, i oni wysłuchali sześciogodzinnego kazania na temat potwierdzonych proroctw (trochę dłuższego niż to, które mieliśmy dzisiaj, widzicie). Zaczęło się już trochę chylić ku wieczorowi, pojawiły się Światła wieczorne.

²⁸⁸ Taki sam czas jest teraz, kościele! Pojawiły się Światła wieczorne! Hebrajczyków 13:8, „On jest ten sam wczoraj, dzisiaj i na wieki”. Och, wydarzenia wyjaśnione przez proroctwo, tak samo dzisiaj. Wieczne Światło obiecanie przez Bożego proroka, w Zachariasza 14:7, może znowu otworzyć oczy prawdziwych wierzących na wydarzenia, które mają miejsce dzisiaj, które udowadniają przez proroctwa, że jesteście w czasie końca. Jezus przychodzi.

²⁸⁹ Sam. . . To jest. . .

²⁹⁰ On powiedział: „To będzie dzień, którego nie będzie można nazwać ani nocą, ani dniem”. Powiedział: „Ale pod wieczór będzie Światło”. Więc my wiemy, że geograficznie słońce wschodzi na wschodzie, a zachodzi na zachodzie. Więc ten prorok powiedział: „Będzie długi odcinek czasu, który będzie ponury, coś takiego, jak. . . nie będzie go można nazwać ani dniem, ani nocą; to taki ciemny, ponury dzień”.

²⁹¹ Więc, gdzie ten Syn wstał? Co. . . Mówimy teraz o S-y-n-u. Że naturalny s-y-n wschodzi na wschodzie i zachodzi na zachodzie. Właśnie ten sam Bóg, właśnie ten sam. . . raczej *Słońce*. I S-y-n Boży pojawił się na początku na wschodzie, dla ludzi wschodu.

²⁹² I teraz, po tym jak On odszedł, co oni zrobili? Trzysta lat później oni założyli swoją pierwszą organizację: kościół rzymskokatolicki. Przeszli przez Ciemny Wiek i wyszli z niego. Co oni robili? Tę samą rzecz. To był dzień, który . . . On nie był nazwany dniem ani nocą. Oni już mieli dosyć święceń i wierzyli, że On był Synem Bożym, i chodzili w takim świetle jakie mieli, zrobili sobie kościoły, wybudowali szpitale, szkoły i tak dalej, seminaria, posłali swoje dzieci do szkoły.

²⁹³ Ale prorok powiedział: „W czasie wieczora znowu będzie Światło. Syn ponownie wyjrzy i będzie Światło”. Co? Ten sam Syn (S-y-n), który został objawiony w ciele, w czasie porannym, zostanie tam ponownie objawiony w czasie wieczornym.

²⁹⁴ Teraz dla porównania Ewangelia Świętego Łukasza 17:30, „A owego dnia, tak jak było w dniach Sodomy, świat znajduje się w takim stanie w czasie kiedy Syn człowieczy się objawia”.

Czas Wieczora dla nas światłem jest,
I do Chwały drogę znamy też.

²⁹⁵ O, rety! Ludzie, gdzie my jesteśmy?

Narody się kruszą, Izrael się budzi,
Prawdziwie biblijny to znak;
Dni pogan zliczone, strachem obciążone;
(Patrzcie jak ona zsuwa się do morza!)
Z wygnania wrócimy i tak.

Odkupienia dzień zbliża się,
Drży całej ludzkości serce;
Bądźcie pełni Ducha, miejcie lampy czyste,
Spójrz w górę! Twój dzień zbliża się. (Lepiej to
zrób.)

²⁹⁶ Bracie, siostrzo, to jest straszny czas. Patrzcie co jest prorokowane, patrzcie co się dzieje. Patrzcie na te wszystkie proroctwa, które się wypełniły, wtedy widzimy o co w tym wszystkim chodzi. To nie jest banda . . . przejaw fanatyzmu. To jest Bóg potwierdzający Swoje Słowa, dokładnie, dokładnie. Skala została uderzona, przyjaciele, uciekajcie do Niej tak szybko, jak tylko potraficie. Proroctwo uwierzytelnia dzień, w którym żyjemy.

²⁹⁷ Pochylmy nasze głowy. [Pewien brat mówi w innym języku. Pewna siostra podaje wykład. Brat na podium mówi: „Czy możemy jeszcze przez chwilę zachować spokój? Bóg przemawiał do nas przez Brata Branhama i namaszczenie jest na Bracie Branhamie, a on jeszcze nie skończył. I . . .” Puste miejsce na taśmie—wyd.]

²⁹⁸ Drogi Boże! Czy zdajecie sobie sprawę z tego w jakim dniu żyjemy, przyjaciele? Czy odważycie się kwestionować Boga? Czy powiecie, że „On nie ma racji”, gdy On To udowodnił? On jest Swoim Własnym interpretatorem. Chcecie Mu służyć?

Teraz, bracie, siostró, pochylmy nasze głowy i pochylmy nasze serca.

²⁹⁹ To może być nasze ostatnie spotkanie. Może my nigdy... Jeślibym wrócił za rok, od dzisiejszego dnia, gdybym ja żył, nie będzie wtedy tutaj wielu z tych, którzy tu teraz są. I ja będę musiał się z wami spotkać przed Sędziowskim Krzesłem i odpowiedzieć za wszystko, co powiedziałem dzisiaj wieczorem.

³⁰⁰ Dopóki jesteście przy zdrowych zmysłach, przed Bogiem, zrobilibyście teraz tyle dla Boga? Jeżeli wiesz, że jesteś... Po prostu przyjrzyj się sobie w Bożym zwierciadle (Biblii), nie ważne kim jesteś, i powiedz: „Ja wiem, że dużo mi brakuje żeby być córką Bożą, patrząc na moje zachowanie. Dużo mi brakuje żeby być synem Bożym, patrząc na moje zachowanie. Lecz, Boże, ja nie chcę być na tym miejscu, pragnę się przebić do tamtego miejsca”. Chcę, żebyś po prostu podniósł rękę do Boga, kimkolwiek jesteś, gdziekolwiek jesteś w tym budynku, „Tak, ja chcę być synem Bożym. Ja chcę być córką Bożą. Pragnę wypełnić wszystko, co mój Pan nakazał”. Więc, ty... Niech cię Bóg błogosławi. Przypuszczam, że dziewięćdziesiąt procent zgromadzonych.

³⁰¹ Więc zobacz tutaj, mój przyjacielu. Co by było, gdybyś żył w tamtych dniach i słuchałbyś głoszenia Jana? Co by było, gdybyś żył w dniach kiedy Jezus tu był? Po czyjej stronie byś stanął? Gdybyś żył w Jezusa... Pamiętaj, jeżeli On... Gdybyś żył wtedy, byłoby tak samo, jak jest teraz. Ten sam Jezus daje Się poznać poprzez Swoje Słowo, widzisz, a To jest bardzo niepopularne.

³⁰² Ale pozwólcie mi powiedzieć, ja nie próbuję ludziom mówić żeby opuścili kościół albo... Ludzie, ja chcę żebyście chodzili do kościoła, „Nie opuszczajcie waszych wspólnych zgromadzeń”. Lecz ja usiłuję was namówić, żebyście się przedzierali do Bożego Królestwa. Weźcie te rzeczy, świat, kościół...

³⁰³ Zielonoświątkowcy, wy się robicie za bardzo światowi. Stajecie się za bardzo tacy jak świat. To jest po prostu łatwe, ciągle oglądacie telewizję i te wszystkie rzeczy, i to jak oni postępują, i to wszystko, i pierwsza rzecz, wiecie... Te seminaria, te szkoły zaczynają robić kompromisy tu i tam, i w *tym*, *tamtym*, i w czymś *innym*, i pierwsza rzecz, wiecie... To musi przyjść w taki sposób. Kościół zielonoświątkowy był moją największą podporą, nie mogę nic powiedzieć przeciwko temu. Lecz właśnie dlatego ja tak krzyczę: „Bracia moi, wychodźcie!” Woł... Wy już nie macie takich zgromadzeń jakie mieliście. Ludzie już nie są tacy jacy byli. Lecz Jezus Chrystus jest ten sam, wejdźmy w Niego.

³⁰⁴ Teraz wy, którzy podnieśliście ręce, pamiętajcie, na pustyni została uderzona Skała i to Źródło jest dzisiaj dalej otwarte. Ich Skała została uderzona, Chrystus, On jest tą uderzoną Skałą.

305 A dzisiaj wieczorem, o ile wiem, kościół może być... Być może czas wołania już przeminął, ja nie wiem, ja tego nie mogę powiedzieć. Przypomnijcie sobie, po ukrzyżowaniu Jezusa, ludzie dalej mieli zgromadzenia, zupełnie tak samo. I... i wszyscy ludzie, oni—oni przyjdą, oni... Patrzcie! Oni—oni będą dalej głosili i mówili, że „zostają zbawieni” i wszystko, tak jakby... „Świat toczy się dalej, jak dotychczas”, powiedzą. Lecz wtedy będzie za późno.

306 Dopóki masz szansę, mój bracie; dopóki masz szansę, moja siostrze; wejdź do Bożego Królestwa. Nie musisz przychodzić pod wpływem niczego innego, niż prostej wiary, żeby uwierzyć w Jego Słowo. On jest tym Słowem! „Panie Jezu, wiem, że przyglądam się teraz samemu sobie w zwierciadle Bożego Słowa; och, jak wiele mi brak. Lecz, drogi Boże, dzisiaj, w ten poniedziałkowy wieczór, tu, w San Bernardino, w Kalifornii, na tej sali, tutaj, to jest—to jest wszystko, co ja mam, Panie, lecz ja to oddaję Tobie. Czy przyjmiesz mnie takiego jakim jestem, Panie? Czy pozwolisz mi teraz szybko uciec do krzyża? Ja nawet widzę tych posłańców. Widzę ten czas, widzę wywoływanie z Sodomy. Widzę te znaki. Widzę jak grupa Abrahama przyjmuje to Światło. Widzę tę manifestację, Jezus zmanifestowany bezpośrednio pomiędzy nami, tak jak to było kiedyś. Widzę te wszystkie rzeczy, które Ty obiecałeś. Widzę podrabiaczy; widzę, że Ty to powiedziałeś: ‘Jak było za dni Mojżesza’, jak Jannes i Jambres mieli z powrotem wrócić, żeby podrabiać, i dalej siedzą w tym samym wysypisku, w którym byli”.

307 Widzicie, oni nie mogli, dzięki temu Słowu, pójść za Mojżeszem i zabrać stamtąd tych dzieci na pustynię, ponieważ oni byli związani z Egiptem. Oni tego nie mogli zrobić, chociaż dokonywali tych samych dzieł, których on dokonywał. Lecz ich głupota się zmanifestowała. A Biblia mówi, to jest TAK MÓWI PAN: „To będzie miało miejsce jeszcze raz w tych ostatnich dniach”.

308 I wy widzicie to na własne oczy, jeżeli jesteście duchowi. Ja jestem... ja Tego nie potrafię wytłumaczyć. Nie jest konieczne żebym ja To tłumaczył. „Owce Moje słuchają Głosu Mego”. Przyjdźmy teraz do Niego, dopóki mamy szansę. Zrobicie to?

309 Jeżeli potrzebujesz chrztu Duchem Świętym, jeżeli pragniesz ponownego poświęcenia się, nowego życia; twój pastor tobą nie wzgardzi, on będzie ciebie za to miłował. Po prostu oddaj się dzisiaj całkowicie Bogu, dopóki tu jesteśmy. Niech... Tak, ja wiem że To jest twarde, raniące, dziwne, ja tego nie robię ze złości, ja robię to, bo chcę być szczerym. Ja robię to dlatego, że was kocham, ja kocham Boga i ja to robię, bo wam próbuję pomóc. I naprawdę, przyjacielu, ja—ja—ja wierzę... I z całego serca, całą moją wiarą, ja wierzę, że moje Przesłanie pochodzi od Boga. To—to było wam udowodniane przez lata.

310 Teraz słuchaj, oddaj dzisiaj wszystko, co masz, wszystkie twoje potrzeby. Wierzę, że z prawdziwym, poddanym sercem, po prostu wstaniesz na swoje nogi, podniesiesz ręce do Boga i powiesz: „Drogi Boże, oto jestem. Przyjmij mnie, Panie. Nie będę już próbował posługiwać się moim własnym umysłem i moją własną interpretacją. Twoje Słowo mówi, że muszę być ‘święty, muszę narodzić się na nowo, muszę być napełniony Duchem, i wtedy Duch wprowadzi mnie do całej Prawdy.’ Drogi Boże, oto jestem, prowadź mnie”. Czy zechcesz tyle uczynić? Jeżeli tyle zrobisz, podnieś rękę, mówiąc: „Ja pragnę to uczynić, ja tego pragnę”.

311 W takim razie powstańmy wszyscy na nasze nogi.

Tak jakim jest, nic nie mam, nie,
Prócz tego, że mnie głos Twój zwie,
Że Krew Twa lała się za mnie;
Baranku Boży... (Boże jedyne Drzwi)...
idę!... Ja...

Odsuń teraz całą swoją pracę, wszystko inne, swoje zmęczenie, wszystko... Co gdybyś teraz umierał?

Tak jakim jest, Tyś łaskaw mi,
Przebaczasz i obmywasz z win;
Bo ja...

Podniesiesz rękę przy tym wierszu?

Ja obiecuję wierzyć Ci,
Baranku Boży, idę już!

312 Teraz, podczas gdy organista dalej—dalej gra, niech każdy z nas...

313 Młodzi, nastolatki, czy chcecie postępować jak tamci na ulicy, ta banda chuliganów?

314 Siostrzo, czy chcesz nosić krótkie włosy, kiedy twoim Nazyrejskim zaszczytem przed Bogiem jest posiadanie długich włosów? „Hańbą jest dla niej obcinać włosy”. Czy będziesz nosiła te krótkie, wąskie spódniczki, i takie rzeczy, które one dzisiaj noszą, te—te niemoralne sukienki, przez które widać twoje ciało, tam, na ulicy? Czy wiesz, że każdy mężczyzna, który na ciebie patrzy, popełnia z tobą cudzołóstwo w swoim sercu? I ty się w taki sposób prezentujesz. Czy wiecie, kobiety, które nosicie makijaż, że w Biblii jest tylko jedna kobieta, która kiedykolwiek nosiła makijaż? I Bóg nakarmił nią psy. Jezabel, imię, które od jej czasów zostało znieawidzone, z powodu jej uczynków. Czy wiecie, że prorok Eliasz je przeklął i w ten sposób ją nazywał? Czy wiecie, że Jan Chrzciciel napominał właśnie Herodiadę? Czy wy... Nie chcecie być czymś takim jak Hollywood w świecie. „Jeżeli miłujecie świat albo rzeczy z tego świata, to nie ma w was miłości Ojca”.

³¹⁵ Bracie, przyjacielu kaznodziejo, nic... Proszę, zrozum mnie, ja jestem twoim bratem. Czy ty sam chcesz się łączyć, i wy, członkowie jakiegoś kościoła (metodystycznego, baptystycznego, czy w jakimkolwiek jesteście), czy wy chcecie się trzymać tej denominacji dlatego, że wasza mama albo babcia się tego trzymała? Ona z czegoś wyszła, żeby do tego wejść, to było Światłem na tamten dzień; tak jak w czasach Noego. Teraz jest inny dzień.

³¹⁶ Powiesz: „Więc, ja miałem...”

³¹⁷ To nie jest dzień Pięćdziesiątnicy. Wiek Pięćdziesiątnicy przeminął. Pięćdziesiątnica minęła, to jest czas żniwa. Widzicie? A w czasie żniwa, ziarno; woda została już wylana, ziarno dojrzewa. Wejźdź do ziarna, mój drogi bracie. Słuchaj mnie, uwierz mi, jeżeli wierzysz, że jestem Bożym sługą, niech każdy, na swój własny sposób, pochyli głowę w pokorze i wzniesie modlitwę, którą my—którą my wiemy, że powinniśmy wzniesić: „Boże, przyjmij mnie takim, jaki jestem”.

³¹⁸ I, bracie, siostró, ja też dzisiaj kładę samego siebie na ołtarzu: przetop mnie, Boże, i ukształtuj mnie inaczej. Zrób coś, Boże, ukształtuj mnie na Twoje podobieństwo.

³¹⁹ Czy wy myślicie, że to jest łatwe, stać tutaj i kroić ludzi w ten sposób na kawałki? Ciężko jest coś takiego robić. Lecz biada mi, gdybym tego nie robił.

³²⁰ Drogi Boże, kiedy ci zgromadzeni pochylają głowy i serca, w tej uroczystej chwili zakończenia tego wykładu Biblii; kiedy widzimy to potwierdzenie Ducha Świętego, które wstrząsnęło tym krajem, tam i z powrotem, tam i z powrotem, wielkie przebudzenia i przejawy, wiemy, że musi po tym coś nastąpić. Potem widzimy tych siedmiu Aniołów, zstępujących na szczyt tej góry, tam w Arizonie, że nawet czasopisma w całym kraju To zamieściły. Można zobaczyć na tym niebie Samego Jezusa, spoglądającego w dół i mówiącego, że: „W Objawieniu 10:7, w Przesłaniu siódmego anioła, pieczęcie miały zostać otwarte i Boże tajemnice miały zostać objawione”. Ponieważ reformatorzy nie żyli dostatecznie długo, by—by to wydobyć. I tutaj, tych siedem pieczęci, które tę całą rzecz zapieczętowały, mają zostać tego dnia otwarte. Możemy zobaczyć wszystkie te wielkie znaki i cuda, które się dokonały, uwierzytelnione, przepowiedziane zanim się stały, i ani razu Ty nas nie zawiodłeś, ale sprawiałeś, że to się stało, dokładnie tak jak było powiedziane.

³²¹ Drogi Boże, zdajemy sobie z tego sprawę, że Jezus Chrystus jest wśród nas. My wiemy, że On tu jest. On tutaj jest dzisiaj wieczorem, ten niewidzialny Bóg jest tutaj z nami i może potwierdzić każdą obietnicę, jaką On złożył w Swoim Słowie. Tak jak tam stałeś odwrócony plecami, i udowodniłeś im to, na samym początku, jeszcze zanim podrabiacze weszli na arenę, Panie, albo zanim stanęli na bieżni, bo tak było. Ty pokazywałeś i

udowadniałeś, prorokowałeś i mówiłeś dokładnie w jaki sposób to się miało stać, i my widzimy, że to się stało w taki sposób. I Ojczy, Boże, my wiemy, że to nie może być człowiek, to musi być Bóg. Dlatego wiemy, że to jesteś Ty, tutaj, dzisiaj wieczorem. Przebacz nam nasze grzechy.

³²² Drogi Boże, Ty uzdrowiłeś naszą chorobę, teraz prze—
przebacz nasze grzechy, Panie, że nie byliśmy takimi
chrześcijanami, jakimi powinniśmy być, nie. . . Wyznajemy, że
jesteśmy mężczyznami albo kobietami pełnej Ewangelii, a tutaj
łapiemy się na tym, że upadamy jak denominacyjne kurczaki.
Pomóż nam, drogi Boże, weź nas i wstrząśnij nami Twoim
Duchem Świętym. I jeżeli jest w nas cokolwiek niepodobnego
do Ciebie, usuń to z nas, Panie. I postaw nasze nogi na Świętym
Bożym Słowie i niechaj Duch Święty rozpała głębię naszych serc
i usuwa cały brud niewiary i ospałość tego czasu; och powstań
i wstrząśnij nami. Spraw to, Boże. Oczyść nas! Przetop nas!
Ukształtuj nas! Boże, spraw to.

³²³ Jeżeli jest tutaj ktoś, Panie, dzisiaj wieczorem, kto ma w
swoim sercu to ziarno, ten Boży gen, który jest przeznaczony do
Życia od założenia świata; to wiem, Panie, że oni muszą w tej
godzinie to usłyszeć. Więc ja się modłę, Boże, żebyś napełnił ich
dusze i oświecił ich świeżym chrztem Duchem Świętym, i wysłał
ich na drogę, radosnych i szczęśliwych.

³²⁴ Panie Boże, oni. . .dają ich Tobie. Ja nie wiem kim oni
są, Ty wiesz. Ja jestem tylko odpowiedzialny za głoszenie
Twojego Słowa, Panie, tak jak Ty To objawiasz. Ty jesteś
odpowiedzialny za resztę: za to gdzie to Nasienie spada. Ja tylko
To rozrzucam. Panie Boże, modłę się, żeby To spadło dzisiaj
wieczorem na dobrą, bogatą glebę. Żeby wielu To zobaczyło,
Panie, i wyrosło na jaśniejących chrześcijan w tych ostatecznych
dniach, żeby ta wielka rzecz, której nadejścia oczekujemy,
szybko przyszła. Spraw to, Panie. I Ty zabierzesz Swój Kościół,
Swoją Oblubienicę, i weźmiesz Ją do domu. My widzimy, że
To wszystko ustawia się w porządku. Przyjdź, Panie Jezu.
Powierzamy to wszystko Tobie, w Imieniu Jezusa Chrystusa,
licząc na rezultaty. Amen.

Miłuję Go, miłuję Go
Bo On wpierw umiłował mnie
I wykupił zbawienie me
Na Golgo. . .

³²⁵ Kochacie Go? Więc, w takim razie musicie kochać siebie
nawzajem. Podajcie sobie nawzajem ręce, kiedy śpiewacie to
ponownie:

Miłuję Go, miłuję Go
Bo On wpierw umiłował mnie
I wykupił zbawienie me
Na. . .

326 Teraz oddajmy *Jemu* chwałę. Ilu z was zna tę pieśń:

Chwała Jemu, Chwała Jemu,
Niech Go chwali cały lud,
Cześć i chwała Barankowi;
Jego Krew z nas zmyła wszelki brud.

327 Zaśpiewajmy to teraz:

Chwała Jemu, Chwała Jemu,
Niech Go chwali cały lud,
Cześć i chwała Barankowi;
Jego Krew z nas zmyła wszelki brud.

328 Czy nie czujecie się cali oczyszczeni? Podnieście ręce i powiedzcie: „Och, to sprawia, że czuję się dobrze”. Bracie, ja kocham te starodawne pieśni. A ty? One wchodzą głęboko do serca.

Chwała Jemu, Chwała Jemu,
Niech Go chwali cały lud,
Cześć i chwała Barankowi;
Jego Krew z nas zmyła wszelki brud.

329 Podnieśmy teraz tylko nasze ręce i uwielbiamy Boga, każdy z nas na swój własny sposób:

330 Panie Jezu, my Tobie dziękujemy. My Ciebie uwielbiamy, Panie. Oddajemy Ci chwałę za ten lud, wywołany z Babilonu. Dziękujemy Ci za Krew Twojego Syna, Jezusa Chrystusa. Dziękujemy Ci, ponieważ On, w tej minucie, nas oczyszcza. My prze-... My prosimy o przebaczenie naszego złego postępowania, naszej głupoty, Panie, naszego potykania się w ciemności. O Boże, obyśmy powstali i zajaśniali, i chodzili w tym wieczornym Świetle, i byli owocem tego Drzewa, które nadchodzi, dzięki temu wieczornemu Światłu. Spraw to, drogi Boże. Powierzamy się Tobie w Imieniu Jezusa Chrystusa.

331 Teraz, gdy wasze głowy są pochylone, daję wam pastora, prowadzącego to zgromadzenie.

WSPÓŁCZESNE WYDARZENIA WYJAŚNIONE PRZEZ PROROCTWO POL65-1206
(Modern Events Are Made Clear By Prophecy)

To Przesłanie Brata Williama Marriona Branhama, zostało pierwotnie wygłoszone w języku angielskim, w poniedziałek wieczorem, 6 grudnia, 1965 roku, na bankiecie Full Gospel Business Men's Fellowship International, w Orange Show Auditorium, San Bernardino, California, U.S.A. Zostało ono przepisane z nagrania na taśmie magnetofonowej i wydrukowane w pełnym brzmieniu w języku angielskim. Niniejszy polski przekład został wydrukowany i jest rozpowszechniany przez Voice Of God Recordings.

POLISH

©2016 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEAN OFFICE
P.O. Box 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NETHERLANDS

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informacja o prawach autorskich

Wszelkie prawa zastrzeżone. Książka ta może być wydrukowana na domowej drukarce, do użytku osobistego. Może być również bezpłatnie rozdawana jako narzędzie do szerzenia Ewangelii Jezusa Chrystusa. Książka nie może być sprzedawana, powielana na dużą skalę, zamieszczana na stronach internetowych, umieszczana w systemach wyszukiwania, tłumaczona na inne języki, ani wykorzystywana do pozyskiwania środków finansowych bez pisemnej zgody Voice Of God Recordings®.

W celu uzyskania dalszych informacji lub otrzymania innych dostępnych materiałów, prosimy o kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEAN OFFICE
P.O. Box 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NETHERLANDS

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org